

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 10.12.2010
KOM(2010) 738 lopullinen

2010/0354 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta kaupan pitämisen vaatimusten osalta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Laatupaketti sisältää joukon johdonmukaiseen maataloustuotteiden laatupolitiikkaan tähtääviä ehdotuksia. Laatupolitiikan tavoitteena on auttaa viljelijöitä välittämään parempaa tietoa maataloustuotteiden laadusta, ominaispiirteistä ja ominaisuuksista ja taata asianmukainen kuluttajavalistus. Laatupakettiin sisältyvät seuraavat asiakirjat:

- ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden laatujärjestelmistä [KOM(2010) XXXX]
- ehdotus asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä) muuttamisesta maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien vaatimusten osalta [KOM(2010) XXXX]
- EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmiä koskevista parhaista käytännöistä [K(2010) XXXX], ja
- suuntaviivat suojatun alkuperänimityksen (SAN) tai suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) saaneita tuotteita ainesosina sisältävien elintarvikkeiden merkinnöistä [K(2010)XXXX].

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Politiikan uudistus, maailmanlaajuistuminen, neuvotteluvoiman keskittyminen vähittäismyyntialalla ja taloustilanne ovat aiheuttaneet viljelijöille ja maataloustuottajille kilpailupaineita. Samaan aikaan kuluttajat haluavat entistä enemmän aitoja tuotteita, jotka on tuotettu erityisillä ja perinteisillä menetelmillä. Tähän kysyntään vastattaessa Euroopan unionin maataloustuotannon moninaisuus ja laatu olisi hyödynnettävä unionin viljelijöiden merkittävänä voimavarana ja kilpailuetuna.

Jotta kuluttajat kuitenkin saisivat asianmukaista tietoa maataloustuotteen ominaispiirteistä ja tuotannon ominaisuuksista, tuotemerkintöjen on oltava tarkkoja ja luotettavia. Maataloustuotteiden laatupolitiikan keskeinen tekijä Euroopan unionissa on antaa tuottajille sopivat välineet, joilla ostajille ja kuluttajille voidaan välittää tietoa tuotteen ominaispiirteistä ja tuotannon ominaisuuksista ja suojata heitä epäreiluilta kauppatavoilta.

Suurin osa näistä välineistä on jo olemassa Euroopan unionin tasolla. Analyysien ja sidosryhmien kanssa käytyjen keskustelujen perusteella niitä on vain mahdollisesti parannettava, yksinkertaistettava ja johdonmukaistettava. Laatupaketin tarkoituksena on parantaa unionin lainsäädäntöä laatuasioissa sekä kansallisten ja yksityisten laadunvarmennusjärjestelmien toiminnassa, jotta järjestelmät olisivat yksinkertaisempia, läpinäkyvämpiä ja helpommin ymmärrettäviä, mukautettavissa innovaatioihin ja vähemmän hankalia tuottajien ja hallinnon kannalta.

1.2. Yleinen tausta

Maataloustuotteiden laatupolitiikka Euroopan unionissa on 1990-luvulta yhdistetty tiiviisti kolmeen unionin järjestelmään, jotka liittyvät suojattuihin alkuperänimityksiin ja suojattuihin maantieteellisiin merkintöihin, luonnonmukaiseen tuotantoon sekä aitoihin perinteisiin tuotteisiin. Näiden lisäksi unionin kaupan pitämisen vaatimukset ovat tarjonneet oikeudellisen kehyksen reilulle kilpailulle ja markkinoiden moitteettomalle toiminnalle yhteisen maatalouspolitiikan alusta asti. Unionin vaatimusten ja järjestelmien rinnalle on viimeisten kymmenen vuoden aikana ilmestynyt useita yksityisen sektorin laadunvarmennusjärjestelmiä, joilla pyritään takaamaan kuluttajille lisäarvoa tuottavat ominaispiirteet ja ominaisuudet ja vähimmäisvaatimusten täyttyminen laadun varmistusta koskevilla todistuksilla.

Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen järjestelmän uudelleenlaadinnan yhteydessä vuonna 2006 komissio sitoutui tarkastelemaan uudelleen asetuksen toimintaa ja sen kehittämistä tulevaisuudessa¹.

Vuonna 2007 järjestettiin elintarvikkeiden laatusertifioinnista ja maataloustuotteiden arvon lisäämisestä eri laatujärjestelmät kattanut laaja konferenssi ”Food quality certification – adding value to farm produce”. Konferenssin jälkeen julkaistiin vuonna 2008 Vihreä kirja maataloustuotteiden laadusta², joka kirvoitti yksityiskohtaisia vastauksia yli 560 sidosryhmältä ja jonka perusteella annettiin vuonna 2009 tiedonanto maataloustuotteiden laatupolitiikasta³. Siinä vahvistettiin seuraavat strategiset suuntaviivat:

- parannetaan maataloustuotteiden ominaisuuksista käytävää tiedonvaihtoa viljelijöiden, ostajien ja kuluttajien välillä
- parannetaan maataloustuotteiden laatua koskevien Euroopan unionin toimintapoliittisten välineiden yhtenäisyyttä ja
- tehdään eri järjestelmien sekä merkinnöissä esiintyvien ilmaisujen ymmärtämisestä ja käytöstä helpompaa viljelijöille, tuottajille ja kuluttajille.

1.3. Nykyisin voimassa olevat säännökset

Euroopan unionin lainsäädännössä säädetään maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojasta. Euroopan unionissa otettiin vuonna 1992 käyttöön yhdenmukainen sääntelyjärjestelmä⁴ sellaisten maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden arvokkaiden nimien rekisteröimiseksi, joita taitotiedostaan tunnetut tuottajat tuottavat tietyllä maantieteellisellä alueella eritelmän mukaisesti.

¹ Lisäys ehdotukseen pöytäkirjaksi, 20.3.2006 pidetty Euroopan unionin neuvoston 2720. istunto (maalous ja kalastus) (7702/06 ADD1).

² KOM(2008) 641, 15.10.2008.

³ KOM(2009) 234, 28.5.2009.

⁴ Neuvoston asetus (EY) N:o 510/2006 maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta (EUVL L 93, 31.3.2006, 12), joka kumoaa ja korvaa asetuksen (ETY) N:o 2081/92. Maantieteellisten merkintöjen järjestelmät on vahvistettu myös viinialalla sekä tislatuille alkoholijuomille ja maustetuille viineille.

Lisäksi vuonna 1992 otettiin aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmässä käyttöön nimirekisteri⁵ perinneruuille, jotka ovat joko sisällöltään tai käytetyn tuotantomenetelmän perusteella perinteellisiä.

Kaupan pitämisen vaatimuksista on paljon pääasiassa alakohtaista lainsäädäntöä, sekä neuvoston että komission antamia asetuksia ja direktiivejä.

Tämän lisäksi kaupan pitämisen vaatimusten osana säännellyillä vapaaehtoisilla laatuilmaisuilla taataan, ettei lisäarvoa tuottavia ominaispiirteitä taikka tuotannon tai jalostuksen ominaisuuksia kuvaavia ilmaisuja käytetä markkinoilla väärin vaan kuluttajat voivat luottaa niihin arvioidessaan tuotteen laatua.

1.4. Johdonmukaisuus suhteessa muuhun politiikkaan

Maataloustuotteiden laatu politiikka on osa yhteistä maatalouspolitiikkaa. Jokin aika sitten komissio antoi maatalouspolitiikan vuoden 2013 jälkeisestä tulevaisuudesta tiedonannon⁶, jossa eritellään useita keskeisiä haasteita. Näihin kuuluvat monipuolisen maataloustoiminnan säilyttäminen maaseutualueilla ja kilpailukyvyyn parantaminen, joihin vaikutetaan maataloustuotteiden laatu politiikalla. Poliittikka vastaa myös Eurooppa 2020 -tiedonannossa⁷ vahvistettuja prioriteetteja, erityisesti kilpailukykyisemmän talouden edistämisyrykimystä, sillä laatu politiikka kuuluu EU:n maatalouden kilpailukyvyyn lippulaivoihin.

Tämä ehdotus liittyy kuluttajansuoja- ja kuluttajavalistuspolitiikkaan, sisämarkkinoihin ja kilpailupolitiikkaan sekä ulkomaankauppapolitiikkaan ja on johdonmukainen niiden kanssa.

2. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

2.1. Kuulemiset

Tässä yhteydessä on kuultu laajasti sidosryhmiä. Pääasialliset kuulemiskanavat olivat maataloustuotteiden laadun neuvoo-antava ryhmä ja Vihreällä kirjalla käynnistetty kuuleminen⁸, joka huipentui puheenjohtajamaa Tšekin järjestämään korkean tason konferenssiin maaliskuussa 2009. Ministerineuvosto hyväksyi päätelmät⁹ tiedonannosta kokouksessaan kesäkuussa 2009. Euroopan parlamentti antoi maaliskuussa 2010 päätöslauselman ”Maataloustuotteiden laatu politiikka: mitä strategiaa olisi noudatettava?”¹⁰. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa tammikuussa 2010¹¹ ja alueiden komitea helmikuussa 2010¹².

⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 509/2006, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2006, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi (EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1–11).

⁶ KOM(2010) 672 lopullinen, 18.11.2010.

⁷ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

⁸ Ajalla 15.10.2008– 31.12.2008.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029>

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN

2.2. Kuulemisten tärkeimmät tulokset

Sidosryhmät kannattivat yleisesti vuoden 2009 tiedonannossa esitettyjä suuntaviivoja. Keskeisimpiä mielipiteitä olivat seuraavat:

- Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen järjestelmien yksinkertaistamiseksi ei kannatettu näiden kahden välineen (eli ”suojatun alkuperänimityksen” ja ”suojatun maantieteellisen merkinnän”) sulauttamista toisiinsa. Suurin osa sidosryhmistä viini- ja alkoholialaa lukuun ottamatta suhtautui positiivisesti viinin, väkevien juomien, maustettujen viinien sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden nykyisten järjestelmien sulauttamiseen. Komissiolta toivottiin järjestelmien yksinkertaistamisen, selkiyttämisen ja virtaviivaistamisen jatkamista sekä alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen kansainvälisen tunnettavuuden lisäämistä.
- Sidosryhmät kannattivat aitojen perinteisten tuotteiden kohdalla lähes yksimielisesti APT-järjestelmän jatkamista ja korostivat sen mahdollisuuksia ja merkitystä maantieteellisten merkintöjen järjestelmän ulkopuolelle jäävien perinteisten tuotteiden tuottajille. Jotkut toivoivat järjestelmän virtaviivaistamista ja yksinkertaistamista erityisesti siten, ettei nimien rekisteröinti ilman niiden varaamista enää olisi mahdollista. Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen piiriin kuuluvien tuotteiden tuottajia edustavat sidosryhmät ehdottivat, että järjestelmä voisi toimia kanavana tällaisille tuotteille erityisesti silloin, kun niitä käytetään ruokaohjeissa.
- Sidosryhmät pitivät pääsääntöisesti hyvänä kaupan pitämisen vaatimusten yksinkertaistamista, tuotantopaikasta kertovia merkintöjä sekä uusien vapaaehtoisten laatuilmaisujen kehittämistä.
- Lisäksi otettiin esiin tarve ottaa huomioon sellaisten pientuottajien tarpeet, joille unionin alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen järjestelmät ovat liian vaativia.

2.3. Vaikutustenarviointi

Vuonna 2009 annetun tiedonannon ja sen saaman vastaanoton perusteella laadittiin kolme vaikutustenarviointia tiedonannossa esitettyjen vaihtoehtojen tarkastelemiseksi. Näihin kuuluivat alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät sekä aidot perinteiset tuotteet.

Maantieteellisten merkintöjen osalta tarkastelussa nousi esille vahvat perustelut soveltaa unionin tasoista maantieteellisten merkintöjen järjestelmää ja hylätä Euroopan unionin järjestelmälle hahmotellut vaihtoehdot niiden heikon tehon ja vaikuttavuuden vuoksi (näitä muita vaihtoehtoja olivat muun muassa alan yhteis- ja itsesääntely, toimien jättäminen toteuttamatta Euroopan unionin tasolla, suoja kansainvälisen Lissabonin sopimuksen¹³ kautta, järjestelmän korvaaminen

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cd\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN

¹³ Alkuperänimitysten suojaa ja niiden kansainvälistä rekisteröintiä koskeva Lissabonin sopimus (1958).

kansallisten maantieteellisten merkintöjen ilmoitusjärjestelmällä ja suoja unionin nykyisen yhteisömerkin kautta). Vaikutustenarvioinnissa todettiin, että yksinkertaistamiselle ja täytäntöönpanon helpottamiselle on tuntuvat perusteet ja että tavoitteeseen päästäisiin sulauttamalla maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden järjestelmä alkoholijuoma-alan järjestelmien kanssa säilyttäen samalla kunkin järjestelmän erityispiirteet. Vaikutustenarvioinnissa kuitenkin todettiin, että tietyt sidosryhmät vastustavat tätä vaihtoehtoa.

Hintatietoja tarkasteltaessa todettiin, että suojatun alkuperänimityksen (SAN) ja suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) saaneet tuotteet toivat tuottajalle suuremmat tulot kuin tuotteet, joilla ei ole näitä merkintöjä, ja SAN-tuotteiden hinnat ovat SMM-tuotteiden hintoja korkeammat. Myytyjen SAN- ja SMM-merkintöjä saaneiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kokonaisarvo on 14,2 miljardia euroa vuoden 1997 tukkumyyntihintoina ja arviolta 21 miljardia euroa kuluttajahintoina. Sisämarkkinoilla SAN- ja SMM-tuotteista 18,4 prosenttia pidetään kaupan tuottajajäsenvaltion ulkopuolella.

Vaikutustenarvioinnissa havaittiin, että suojattujen alkuperänimitysten (SAN) ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen (SMM) sulauttaminen vähentäisi lisäarvoa, jota SAN-nimisuoja on tuonut. Ympäristövaikutusten osalta tutkimuksissa todettiin, että jotkut SAN- ja SMM-tuotteet tuotetaan muilla kuin voimaperäisillä tuotantomenetelmillä, joilla on suuri ympäristöarvo. Nämä SAN- ja SMM-tuotteet antavat taloudellista perustaa julkisille ympäristöhyödykkeille. Tarkasteltavina olleissa vaihtoehdoissa tuottajat voivat soveltuvin osin esittää ympäristön vaatimusten huomioon ottamista.

Aitojen perinteisten tuotteiden (APT) kohdalla tarkasteltiin seuraavia kolmea vaihtoehtoa: ilmaisen 'perinteinen' ottaminen käyttöön vapaaehtoisena laatuilmaisuna ja nykyisen järjestelmän lakkauttaminen, ei toimia EU:n tasolla ja nykyisen järjestelmän yksinkertaistaminen (sallimalla rekisteröinti ainoastaan siten, että nimi samalla varataan). Jos APT-järjestelmä lakkautettaisiin, suojatut nimet menettäisivät vaikutustenarvioinnin mukaan EU:n tasolla suojatusta nimestä saadut taloudelliset ja sosiaaliset edut, joten sekä sidosryhmät että EU:n lainsäätäjät eivät pitäneet tätä hyväksyttävänä. Lisäksi vaihtoehto, jossa nimet saavat koko sisämarkkinat kattavan suojan, voidaan toteuttaa tehokkaasti vain unionin tasolla. Nykyisen aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmän vähäisen käytön vuoksi tarkasteltavia tietoja oli vähän. Tapaustutkimusten ja selvitysten mukaan järjestelmällä on positiivisia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia, joihin kuuluvat muun muassa perinteisten tuotantomenetelmien säilyminen, hygieniasäännöistä poikkeamisen mahdollisuus perinteisten menetelmien osalta ja APT-rekisteröinnin lisäarvoa tuovat taloudelliset edut.

Järjestelmän lakkauttamisella ei olisi juurikaan taloudellisesta eikä sosiaalista merkitystä suojaamattomille nimille, jotka voitaisiin suojata kansallisilla tai alueellisilla järjestelmillä; useat kansalliset järjestelmät toimivat jo tässä suhteessa hyvin. Unionin tason toimia on tässä tapauksessa vaikea perustella toissijaisuusperiaatteen kannalta.

Sosiaaliselta kannalta SAN-, SMM- ja APT-nimitysten katsottiin edistävän perinteisten tuotantotapojen jatkamista, mistä hyötyvät sekä tuottajat että kuluttajat.

Maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmien vaikutustenarvioinneista kuitenkin kävi selvästi ilmi, että nämä järjestelmät ovat houkuttaneet mukaan hyvin vähän **pientuottajia**, vaikka pientuottajiin juuri usein liittyy mielikuva käsityötuotteesta, perinteisistä menetelmistä ja paikallisesta kaupan pitämisestä. Euroopan unionin järjestelmiä pidetään kuitenkin hankalina, sillä niihin liittyminen on työlästä, tarkastukset ovat kalliita ja eritelmän noudattamisvaatimus on rajoittava. Tämän vuoksi tutkitaan vielä, minkälaisia ongelmia pientuottajille aiheutuu unionin laatujärjestelmiin osallistumisesta. Tarkastelun tulosten perusteella komissio voi ehdottaa tarvittavia jatkotoimia.

Kaupan pitämisen vaatimusten osalta tehtiin jo vaikutustenarviointia vuoden 2009 tiedonannon yhteydessä, mutta tarvittaessa tätä arviointia jatketaan esitettäessä ala- ja tuotekohtaisista kaupan pitämisen vaatimuksista ehdotuksia delegoiduilla säädöksillä, joiden oikeudellinen kehys saadaan mukauttamalla asetus (EY) N:o 1234/2007 Lissabonin sopimukseen.

Vaikutustenarviointien tekstit ovat luettavissa verkkosivulta

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Kaikki maataloustuotteiden laatujärjestelmät kattavassa asetuksessa on kolme toisiaan täydentävää järjestelmää (alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, aidot perinteiset tuotteet ja vapaaehtoiset laatuilmaisut) yhdessä sääntelyrakenteessa, jota valvoo yksi laatupolitiikkakomitea. Kaupan pitämisen vaatimuksista annetaan erillinen asetus.

3.1.1. *Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, jotka eivät kuitenkaan koske viinejä, maustettuja viinejä eikä väkeviä juomia*

Ehdotuksessa säilytetään maataloustuotteita ja elintarvikkeita koskeva järjestelmä ja lujitetaan sitä, mutta viinien, väkevien juomien ja maustettujen viinien maantieteellisten merkintöjen järjestelmää ei yhennetä tähän järjestelmään. Koska viinejä ja väkeviä juomia koskevaa lainsäädäntöä on uudistettu vasta hiljattain, nämä järjestelmät olisi säilytettävä erillisinä. Asiaa voidaan tarkastella uudelleen myöhemmin. Siihen asti maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden järjestelmän sääntöjä lähennetään mahdollisuuksien mukaan viinejä koskeviin sääntöihin.

Tärkeimmät keinot järjestelmän lujittamiseksi ja yksinkertaistamiseksi ovat seuraavat:

- nimien rekisteröintiä hakevien ryhmien¹⁴ aseman ja tehtävien määrittäminen seurannassa, myynninedistämisessä ja tiedotuksessa,

¹⁴ Samaa tuotetta käsittelevistä tuottajista tai jalostajista koostuva järjestö sen oikeudellisesta muodosta tai kokoonpanosta riippumatta.

- rekisteröityjen nimien ja yhteisten unionin tunnusten suojan tason lisääminen ja selkiyttäminen,
- nimien rekisteröintimenettelyn lyhentäminen,
- jäsenvaltioiden ja rekisteröintiä hakevien ryhmien aseman selkiyttäminen rekisteröinnin hakemisessa rekisteröityjen nimien suojan täytäntöönpanon valvonnassa kaikkialla Euroopan unionissa, ja
- alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen määritelmien sovittaminen paremmin yhteen kansainvälisen käytön kanssa.

Ehdotuksessa nykyistä alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen rekisteröintiprosessia virtaviivaistetaan lyhentämällä siihen kuluvaan aikaa. Lisäksi siinä selkiytetään tiettyjä oikeudellisia näkökohtia ja yhdenmukaistetaan terminologiaa viinien maantieteellisistä merkinnöistä hiljattain annetun lainsäädännön kanssa. Ehdotukseen sisältyvät myös yhteiset vähimmäissäännöt virallisista tarkastuksista sen takaamiseksi, että tuote on eritelmän mukainen ja merkinnät myytäessä asianmukaisia. Asetuksen soveltamisala säilyy ennallaan (ihmisravinnoksi tarkoitettut maataloustuotteet ja tietyt muut tuotteet), mutta lisäksi mukaan otetaan tumma suklaa.

3.1.2. *Aidot perinteiset tuotteet*

Ehdotuksessa säilytetään mahdollisuus varata aidon perinteisen tuotteen nimet koko Euroopan unionissa, mutta nimeä ei enää voi varata ilman rekisteröintiä. Perinteisten tuotteiden mainostaminen ilman tuotesuojaa hoituu parhaiten kansallisella (tai alueellisella) tasolla, eivätkä Euroopan unionin toimet tässä ole perusteltuja. Euroopan unionin uudistettua aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmää yksinkertaistetaan (rekisteröintiprosessin virtaviivaistaminen siihen kuluvaan aikaa lyhentämällä ja menettelyjen yhdenmukaistaminen SAN/SMM-menettelyjen kanssa) ja kohdennetaan paremmin monilta osin: järjestelmän uskottavuuden lisäämiseksi perinteellisyyden edellytykseksi asetetaan nyt 50 vuotta (ennen 25 vuotta), järjestelmä rajoitetaan koskemaan valmisaterioita ja jalostettuja tuotteita ja määritelmiin ja menettelyyn liittyviä vaatimuksia yksinkertaistetaan huomattavasti, jotta järjestelmä olisi helpommin ymmärrettävä.

3.1.3. *Vapaaehtoiset laatuilmaisut*

Nykyiseen asetukseen ehdotetaan lisättäväksi vapaaehtoiset laatuilmaisut, joilla on laatu järjestelmien kanssa yhteistä se, että ne ovat vapaaehtoisia ja niiden tarkoituksena on auttaa viljelijöitä tuomaan markkinoilla esiin tuotteelle lisäarvoa tuovia ominaispiirteitä ja ominaisuuksia. Vapaaehtoisia laatuilmaisuja ei muuteta sisällöllisesti vaan ne mukautetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen lainsäädäntökehykseen.

3.1.4. *Kaupan pitämisen vaatimukset*

Maatalouden laatu politiikkaa käsitelleen komission tiedonannon ja sitä seuranneen keskustelun perusteella on selvää, että kaupan pitämisen vaatimuksilla voidaan parantaa tuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen taloudellisia edellytyksiä ja laatua. Markkinajärjestelytoimenpiteissä on jo vähimmäisvaatimuksena "virheettömyys,

aitous ja myyntikelpoisuus”. Näiden vähimmäisvaatimusten laajentaminen niihin tuotteisiin, joihin ei sovelleta ala- tai tuotekohtaisia vaatimuksia, voi olla hyödyllistä siksi, että se antaa kuluttajille varmuuden ostettujen tuotteiden peruslaadusta.

Ehdotuksessa otetaan myös huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta johtuvien mukautusten tarve eli komissiolle siirretään valta hyväksyä ja kehittää vaatimuksia tulevaisuudessa.

Uudessa kehyksessä otetaan käyttöön oikeudellinen perusta maataloustuotannon paikan pakolliselle merkinnälle kaikilla aloilla. Näin komissio pystyy asianmukaisten vaikutustenarviointien jälkeen tapauskohtaisesti hyväksymään delegoidut säädökset mahdollisesta maataloustuotannon paikan pakollisesta merkinnästä soveltuvalla maantieteellisellä tasolla, jotta kuluttajien toiveet avoimuudesta ja tiedonsaannista täyttyvät. Maitoala kuuluu ensimmäisinä tutkittaviin aloihin. Samalla komissio aikoo säilyttää pakollisen alkuperämerkinnän aloilla, joilla sitä sovelletaan jo nyt.

3.2. Oikeusperusta (oikeusperustan valinnan perustelu tarvittaessa)

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohta

3.3. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet

Toissijaisuuden suhteen voidaan todeta, että *alkuperämerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden ja vapaaehtoisten laatuilmaisujen* järjestelmät koskevat lisäarvoa tuovien nimien ja ilmaisujen suojaamista tai varaamista koko Euroopan unionin alueella. Tuottajat, jotka eivät täytä ehtoja, eivät siis voi käyttää näitä ilmaisia. Jos ilmaiset ja nimet suojattaisiin erikseen jäsenvaltioissa, niiden suojan taso vaihtelisi jäsenvaltiosta toiseen, mikä saattaisi johtaa kuluttajia harhaan, haitata unionin sisäistä kauppaa ja johtaa epäreiluun kilpailuun laatuimillä ja -ilmaisuilla merkittyjen tuotteiden kaupan pitämisessä. Koko Euroopan unionissa voimassa olevat oikeudet voidaan määrittää tehokkaasti ja tuloksellisesti ainoastaan unionin tasolla. SAN- ja SMM-järjestelmään kuuluvien tuotteiden myyntiarvosta alkuperäjäsenvaltion ulkopuolella tapahtuvan ja EU:n laajuiseen teollis- ja tekijänoikeuksien suojaan turvaavan kaupan osuus on 18 prosenttia. APT-järjestelmässä suojattujen nimien kohdalla myynti sisämarkkinoilla on kyseisille tuottajille merkittävää. Vapaaehtoisia laatuilmaisuja käytetään myös merkittävässä unionin sisäisissä kauppavirroissa, joten määritelmien ja merkitysten erilaisuus häiritäisi markkinoiden toimintaa.

Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmissä käytetään unionin tunnuksia, joilla halutaan välittää tietoa laatuja järjestelmän luonteesta. Nämä tunnukset on vahvistettava unionin tasolla, jotta kuluttajat kaikkialla Euroopan unionissa varmasti tunnistavat nämä tunnukset, jolloin järjestelmä on helpommin ymmärrettävä ja laatu tuotteiden rajatylittävä kauppa helpottuu.

Alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen samoin kuin *aitojen perinteisten tuotteiden* hakemuksia ei ole tarpeen käsitellä ja arvioida Euroopan unionin tasolla lukuun ottamatta tiettyjä seikkoja. Näihin kuuluu sen arvioiminen, voiko jokin nimi saada suojan koko Euroopan unionissa, nimien aikaisempien käyttäjien oikeuksien turvaaminen (erityisesti sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa hakemus on tehty) ja hakemusten tarkastaminen ilmeisten virheiden havaitsemiseksi. Hakemuksen

ensimmäinen arviointi onnistuu kuitenkin tehokkaammin ja tuloksellisemmin kansallisella tasolla.

Merkintäjärjestelmiä, joiden tarkoituksena on tuotteen tiettyjen laatuominaisuuksien ilmoittaminen ilman Euroopan unionin kattavaa nimien suojaamista tai varaamista, hoitavat tehokkaimmin kansalliset viranomaiset. Tästä syystä *aitojen perinteisten tuotteiden* järjestelmää ehdotetaan tarkistettavan niin, että suojaamattomia nimiä ei enää voisi rekisteröidä.

Rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annetun asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti kaikkien järjestelmien tarkastuksista vastaavat ensisijaisesti kansalliset toimivaltaiset viranomaiset. Jäsenvaltioiden toteuttamia tarkastuksia on valvottava unionin tasolla, jotta elintarvikelainsäädäntöön liittyvien järjestelmien uskottavuus säilyy koko Euroopan unionissa kyseisessä asetuksessa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

Suhteellisuusperiaatteen osalta voidaan todeta, että *alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen* sekä *aitojen perinteisten tuotteiden* järjestelmiin liittyy tiukoissa tuote-eritelmissä pidättäytyminen ja tuotannon tehokkaat tarkastukset, mikä saattaa olla tuottajille hankalaa. Tämä on kuitenkin välttämätöntä ja suhteessa tarpeeseen taata järjestelmän uskottavuus niin että kuluttaja saa takeet järjestelmän ehtojen noudattamisesta. Ilman näitä takeita kuluttajan ei voida olettaa olevan valmis maksamaan tarjottavista laatutuotteista reilua hintaa. Sen sijaan *vapaaehtoisten laatuilmaisujen* järjestelmät perustuvat ensisijaisesti tuottajien omiin ilmoituksiin vaatimusten täyttymisestä, ja jäsenvaltiot valvovat tätä riskiarvioiden perusteella tehtävien tavanomaisten maataloustarkastusten osana. Vähemmän hankala osallistumis- ja tarkastusjärjestelmä on oikeasuhtainen, koska ehdot näihin järjestelmiin pääsemiseksi eivät ole yhtä tiukat kuin alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sekä aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmissä.

Laatujärjestelmät ovat olennainen osa yhteisen maatalouspolitiikan kehittämisstrategiaa, jolla pyritään antamaan Euroopan unionin viljelijöille valmiudet ja kannustusta kehittää osaamistaan sellaisten korkealaatuisten tuotteiden kaupan pitämiseen, joilla on lisäarvoa tuottavia ominaispiirteitä tai tuotannon ominaisuuksia. Siksi kaikilla viljelijöillä on oltava pääsy näihin järjestelmiin. Vaikka viljelijöiltä edellytetäänkin tarkoin harkittua päätöstä ottaa harteilleen järjestelmiin kuuluvien laatutuotteiden kaupan pitämiseen liittyvät taakat ja sitoumukset, politiikasta maatalousalalle ja kuluttajille koituvat hyödyt realisoituvat vain, jos jokaisella järjestelmään haluavalla viljelijällä on siihen mahdollisuus. Tästä syystä on tavoitteen kannalta oikeasuhtaista, että kunkin jäsenvaltion on sovellettava näitä järjestelmiä koko alueellaan.

3.4. Sääntelytavan valinta

Ehdotuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, joka koskee kaupan pitämisen vaatimuksia, mukautetaan neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 SEUT-sopimuksen sääntöihin.

Samaan aikaan tehdään maataloustuotteiden laatujärjestelmistä lainsäädäntöehdotus, jolla korvataan neuvoston asetukset (EY) N:o 509/2006 ja (EY) N:o 510/2006 ja johon on sisällytetty vapaaehtoiisiin laatuilmaisuihin liittyviä säännöksiä, jotka

nykyisellään sisältyvät maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007¹⁵ sekä hunajasta annettuun direktiiviin 2001/110/EY¹⁶.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tällä ehdotuksella ei ole vaikutusta talousarvioon.

5. VALINNAISET TIEDOT: YKSINKERTAISTAMINEN

Ehdotetulla asetuksella yksinkertaistetaan järjestelmien hallinnointia, kun maataloustuotteiden eri laatujärjestelmiä ja vapaaehtoisia laatuilmaisuja säännellään yhdellä säädöksellä. Näin varmistetaan johdonmukaisuus välineiden välillä ja tehdään järjestelmistä sidosryhmille helpommin ymmärrettäviä. Ehdotuksen myötä säännökset ovat jäsenvaltioille, jotka ensisijaisesti vastaavat järjestelmien täytäntöönpanosta ja valvonnasta, selkeämpiä ja yksinkertaisempia.

Yksinkertaistaminen tapahtuu pääasiassa seuraavasti:

- hakuprosesseja ja tarkastuksia koskevat säännöt yhdennetään mahdollisuuksien mukaan, jolloin säännöistä saadaan johdonmukaisempia kaikissa järjestelmissä ja nykyiset toisistaan poikkeavat menettelyt poistuvat,
- menettelyjä lyhennetään ja virtaviivaistetaan mahdollisuuksien mukaan,
- järjestelmiä selkiytetään erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien osalta,
- käsitteistä tehdään kuluttajille helpommin ymmärrettäviä erityisesti aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmässä,
- kaikkia järjestelmiä varten perustetaan yksi komitea (laatupolitiikkakomitea). Tämä komitea korvaa kaksi nyt toimivaa komiteaa, joista toinen käsittelee alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä ja toinen aitoja perinteisiä tuotteita.

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muutosehdotuksessa yksinkertaistetaan kaupan pitämisen vaatimusten osalta menettelyjä ja lisätään kaupan pitämisen vaatimuksista annettujen säännösten avoimuutta.

¹⁵ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 45.

¹⁶ EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta kaupan pitämisen vaatimusten osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁷,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁸,

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Maataloustuotteiden laatupolitiikasta 28 päivänä toukokuuta 2009 annetussa komission tiedonannossa¹⁹ esitetään strategiset suuntaviivat unionin maataloustuotteiden laatupolitiikan parantamiseksi. Kyseinen tiedonanto ja sen keskeisistä osista Euroopan parlamentissa, neuvostossa, Euroopan talous- ja sosiaalikomiteassa ja alueiden komiteassa myöhemmin käydyt keskustelut sekä myös julkisessa kuulemisessa esiin tuodut lukuisat näkemykset olisi otettava huomioon. Eritoten pidetään asianmukaisena ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten säilyttämistä kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi sekä maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja maataloustuotteiden laadun parantamiseksi.
- (2) Alakohtainen lähestymistapa, josta aiemmin säädettiin kaupan pitämisen vaatimuksia koskevissa yhteisissä markkinajärjestelyissä, on säilytetty maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007²⁰. Kaupan pitämisen vaatimukset ovat kehittyneet väline välineeltä tai tuote tuotteelta. Johdonmukaisempi lähestymistapa lisäisi niiden ymmärrettävyyttä kuluttajien keskuudessa ja auttaisi tuottajia antamaan tietoa tuotteidensa ominaispiirteistä ja ominaisuuksista. Sen vuoksi on asianmukaista antaa horisontaalisia säännöksiä.

¹⁷ EUVL C ..., ..., s.

¹⁸ EUVL C ..., ..., s.

¹⁹ KOM(2009) 234, 28.5.2009.

²⁰ EUVL L 299, 16.11.2007, s.45.

- (3) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 1234/2007 siirretään komissiolle valta panna täytäntöön joitakin kaupan pitämisen vaatimuksiin liittyviä säännöksiä.
- (4) Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä komission valtuudet, jotka sille on annettu asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyjen kaupan pitämisen vaatimuksia koskevien säännösten täytäntöönpanemiseksi, on tarpeen mukauttaa vastaamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 290 ja 291 artiklaa.
- (5) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti eräiden asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan II osaston I luvun I jakson muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. Olisi määriteltävä osat, joiden suhteen kyseistä toimivaltaa voidaan harjoittaa, samoin kuin edellytykset, joita kyseiseen säädösvallan siirtoon on sovellettava.
- (6) Jotta voidaan varmistaa kaupan pitämisen vaatimusten yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, komissiolla olisi oltava valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä perussopimuksen 291 artiklan mukaisesti. Jollei erikseen toisin säädetä, komission olisi annettava kyseiset täytäntöönpanosäädökset *[täydennetään sen jälkeen, kun SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista valvontamenettelyistä annettava asetus, josta keskustellaan parhaillaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa, on hyväksytty]* ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o [xxxx/yyyy] säännösten mukaisesti.
- (7) Maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien vaatimusten soveltaminen voi parantaa tuotannon ja kaupan pitämisen taloudellisia edellytyksiä sekä tuotteiden laatua. Näin ollen tällaisten vaatimusten soveltaminen on tuottajien, kauppiaiden ja kuluttajien edun mukaista.
- (8) Jotta taattaisiin, että kaikki tuotteet ovat laadultaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia, ja rajoittamatta säännöksiä, joita on annettu elintarvikealalla ja erityisesti yleisessä elintarvikelainsäädännössä, josta säädetään elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002²¹, ja sen periaatteita ja vaatimuksia, edellä mainitussa komission tiedonannossa suunniteltu kaupan pitämisen yleinen perusvaatimus soveltuisi tuotteille, joihin ei sovelleta ala- tai tuotekohtaisia kaupan pitämisen vaatimuksia. Jos tällaiset tuotteet ovat jonkin tapauskohtaisesti sovellettavan kansainvälisen standardin mukaisia, kyseiset tuotteet olisi katsottava kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaisiksi.
- (9) Eräiden alojen ja/tai tuotteiden osalta määritelmät, nimitykset ja/tai myyntinimitykset ovat tärkeässä asemassa kilpailuedellytysten määräytymisen kannalta. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa kyseisten alojen ja/tai tuotteiden osalta määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset, joita olisi käytettävä unionissa vain sellaisten tuotteiden kaupan pitämiseksi, jotka ovat vastaavien vaatimusten mukaisia.

²¹ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

- (10) Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 komissiolle on tähän asti annettu valtuudet antaa kaupan pitämisen vaatimuksia koskevat säännökset. Vaatimusten yksityiskohtaisen teknisen luonteen vuoksi ja koska on jatkuvasti tarpeen parantaa niiden tehokkuutta ja mukauttaa niitä kauppatapojen kehitykseen, on aiheellista ulottaa tämä lähestymistapa kaikkiin kaupan pitämisen vaatimuksiin samalla kun täsmennetään perusteet, jotka on otettava huomioon asiaa koskevia sääntöjä vahvistettaessa.
- (11) Kaupan pitämisen vaatimuksia olisi sovellettava, jotta markkinoille voitaisiin toimittaa standardoitua ja tyydyttävää laatua olevia tuotteita. Niiden olisi koskettava erityisesti määritelmiä, luokittelua, tarjontamuotoa ja pakkausmerkintöjä, pakkaamista, tuotantotapaa, säilyttämistä, kuljettamista, tuottajia koskevia tietoja, eräiden aineiden pitoisuuksia, asiaan liittyviä hallinnollisia asiakirjoja, varastointia, varmentamista, kaupan pitämistä ja määräaikoja.
- (12) Ottaen huomioon kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja olisi erityisesti oltava mahdollista määritellä tapauskohtaisesti asianmukaisella maantieteellisellä tasolla maataloustuotannon paikkaa koskevat tarkoituksenmukaiset merkinnät ottaen samalla huomioon joidenkin alojen erityispiirteet varsinkin jalostettujen maataloustuotteiden osalta.
- (13) Olisi asianmukaista määritellä eräät viininvalmistusmenetelmät ja viinin tuotantoon liittyvät rajoitukset.
- (14) Ala- tai tuotekohtaisia kaupan pitämisen vaatimuksia määritellessään komission olisi otettava huomioon kuluttajien odotukset, kunkin alan erityispiirteet ja kansainvälisten elinten suositukset. Kansainväliset vaatimukset täyttääkseen komission olisi pääsääntöisesti nojaututtava Kansainvälisen viinijärjestön (OIV) suosittelemiin viininvalmistusmenetelmiin.
- (15) Lisäksi voi olla tarpeen hyväksyä erityisesti määrittämismenetelmiä koskevia erityistoimenpiteitä, jotta voidaan välttää kuluttajille esitettyjen tuotteiden laatuun ja aitouteen liittyvät väärinkäytökset. Kaupan pitämisen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen tehdä tarkastuksia ja soveltaa seuraamuksia, jos velvollisuuksia ei noudateta. Jäsenvaltioiden olisi otettava vastuu tällaisista tarkastuksista.
- (16) Kaupan pitämisen vaatimuksia olisi periaatteessa sovellettava kaikkiin unionissa kaupan pidettäviin tuotteisiin. On aiheellista säätää kolmansista maista tuotaviin tuotteisiin sovellettavista erityissäännöistä, joiden mukaan eräissä kolmansissa maissa voimassa olevat erityissäännökset saattavat antaa perusteet poiketa kaupan pitämisen vaatimuksista, jos kyseisten säännösten vastaavuus yhteisön lainsäädännön kanssa voidaan taata. Viiniä koskevia säännöksiä olisi sovellettava ottaen huomioon SEUT-sopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyt sopimukset.
- (17) On aiheellista vahvistaa rypälelajikkeiden luokittelua koskevat säännöt, joiden mukaan enemmän kuin 50 000 hehtolitraa vuodessa tuottavien jäsenvaltioiden olisi edelleen oltava vastuussa niiden rypälelajikkeiden luokittelusta, joista viinin valmistaminen on sallittua niiden alueilla. Eräät rypälelajikkeet olisi jätettävä luokittelun ulkopuolelle.
- (18) Levitettävien rasvojen osalta on aiheellista ottaa käyttöön jäsenvaltioiden mahdollisuus antaa tai pitää voimassa eräitä, laatutasoja koskevia kansallisia sääntöjä.

(19) Jäsenvaltioille olisi annettava viinialalla lupa rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käyttö ja soveltaa tiukempia rajoituksia alueellaan tuotettuihin viineihin sekä sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäyttö erikseen vahvistettavin edellytyksin.

(20) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1234/2007 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 1234/2007 seuraavasti:

(1)* Lisätään uusi 4 a artikla seuraavasti:

”4 a artikla

[Delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten antaminen]

Kun valta siirretään komissiolle, se toimii delegoitujen säädösten osalta 196 a artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja täytäntöönpanosäädösten osalta 196 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jollei tässä asetuksessa erikseen toisin säädetä.”

(2) Lisätään ennen II osan II osaston I luvun I jaksossa olevaa 113 artiklaa uudet artikkelat seuraavasti:

”112 a artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kaupan pitämisen yleisvaatimusta sekä liitteessä I lueteltujen tuotteiden ja liitteessä II olevassa I osassa tarkoitetun maatalousperäisen alkoholin kaupan pitämisen ala- ja/tai tuotekohtaisia vaatimuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin ja liitteessä II olevassa I osassa tarkoitettuun maatalousperäiseen alkoholiin sovellettavien muiden säännösten sekä eläinlääkintä- ja elintarvikealalla annettujen säännösten, joiden tarkoituksena on taata hygienia- ja terveysvaatimusten noudattaminen ja ihmisten ja eläinten terveyden suojeleminen, soveltamista.”

112 b artikla

Kaupan pitämisen yleisvaatimuksen täytyminen

1. Tätä asetusta sovellettaessa tuote on kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukainen, jos se on laadultaan virheetön, aito ja myyntikelpoinen.

2. Tämän asetuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, joille ei ole vahvistettu neuvoston direktiiveissä 2000/36/EY*, 2001/112/EY**, 2001/113/EY***, 2001/114/EY****, 2001/110/EY***** ja 2001/111/EY***** tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia ja jotka ovat valmiita myytäväksi ihmisravintona Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002***** 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa vähittäiskaupassa, voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos ne ovat kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaisia.
3. Kaupan pidettäväksi tarkoitettu tuote katsotaan kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaiseksi, jos se on jonkin liitteessä XII b luetellun kansainvälisen organisaation vahvistaman standardin mukainen.

112 c artikla

Kaupan pitämisen yleisvaatimusta koskeva säädösvallan siirto

Komissio voi markkinatilanteen muutoksiin reagoimiseksi ja alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa ja muuttaa delegoiduilla säädöksillä 112 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kaupan pitämisen yleisvaatimukseen liittyviä edellytyksiä ja kyseisen artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vaatimuksenmukaisuutta koskevia sääntöjä sekä säätää poikkeuksista kyseisten edellytysten ja sääntöjen osalta.

112 d artikla

Ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset

Tuotteita, joille on vahvistettu ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset, voidaan pitää kaupan unionissa ainoastaan kyseisten vaatimusten mukaisesti.

112 e artikla

Ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten vahvistaminen ja sisältö

1. Kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi sekä maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja maataloustuotteiden laadun parantamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa kaupan pitämisen vaatimuksia 112 a artiklassa tarkoitettujen alojen tai tuotteiden osalta kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, kuten myös poikkeuksia ja vapautuksia tällaisten vaatimusten soveltamisen osalta, varmistaakseen jatkuvasti muuttuviin markkinaolosuhteisiin ja kuluttajakysyntään mukautumisen, ottaakseen huomioon kansainvälisten standardien kehityksen ja estääkseen tuoteinnovoinnin jarruttamisen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kaupan pitämisen vaatimukset voivat liittyä tapauksen mukaan vaatimuksiin, jotka koskevat
 - a) määritelmiä, nimityksiä ja/tai myyntinimityksiä, jotka ovat muita kuin tässä asetuksessa säädettyjä, ja luetteloita ruhoista ja ruhonosista, joihin sovelletaan liitettä XII a;

- b) luokitteluperusteita, kuten luokkaa, painoa, kokoa, ikää ja kategorioita;
- c) kasvilajiketta, eläinrotua tai kaupallista tyyppiä;
- d) tarjontamuotoa, myyntinimityksiä, kaupan pitämisen pakollisiin vaatimuksiin liittyviä pakkausmerkintöjä, pakkaamista, pakkaamoihin sovellettavia sääntöjä, merkitsemistä, käärimistä, satovuotta ja tiettyjen termien käyttöä;
- e) ulkonäön, koostumuksen, lihakkuuden ja tuotteen ominaispiirteiden kaltaisia kriteereitä;
- f) tuotannossa käytettäviä aineita tai ainesosia mukaan luettuina niiden määrä, puhtaus ja yksilöiminen;
- g) maataloustuotannon ja tuotantomenetelmän tyyppiä mukaan luettuina viininvalmistusmenetelmät ja niihin liittyvät hallinnolliset säännöt, sekä toimintakiertoa;
- h) puristemehun ja viinin leikkaamista mukaan luettuina näiden määritelmät, sekoittaminen ja rajoitukset;
- i) säilytysmenetelmää ja -lämpötilaa;
- j) maataloustuotannon paikkaa ja/tai alkuperää;
- k) keruutiheyttä, toimittamista, säilyttämistä ja käsittelyä;
- l) tuottajan ja/tai teollisuuslaitoksen, jossa tuote on valmistettu tai käsitelty, tunnistamista tai rekisteröintiä;
- m) vesipitoisuuden prosenttiosuutta;
- n) eräiden aineiden ja/tai käytäntöjen käyttörajoituksia;
- o) erityiskäyttöä;
- p) kaupallisia asiakirjoja, saateasiakirjoja ja rekistereitä;
- q) varastointia, kuljetusta;
- r) varmentamismenettelyä;
- s) edellytyksiä sellaisten tuotteiden myynnille, hallussapidolle, liikkuvuudelle ja käytölle, jotka eivät ole 1 kohdassa tarkoitettujen ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten ja/tai 112 f artiklassa tarkoitettujen määritelmien, nimitysten ja myyntinimitysten mukaisia, sekä sivutuotteiden hävittämiselle;
- t) määraaikoja;

- u) jäsenvaltioiden tiedoksiantoja, eri laitosten tiedonantoja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja sääntöjä, jotka koskevat tilastotietojen saamista eri tuotteiden markkinoista.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset vahvistetaan rajoittamatta [maataloustuotteiden laatujärjestelmistä]***** annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa säädettyjä vapaaehtoisia laatuilmaisuja koskevien säännösten soveltamista ja ottaen huomioon
- a) asianomaisten tuotteiden erityispiirteet;
 - b) tarve varmistaa edellytykset näiden tuotteiden sujuvalle markkinoille saattamiselle;
 - c) kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja mukaan luettuina maataloustuotannon paikka, joka on määriteltävä tapauskohtaisesti asianmukaisella maantieteellisellä tasolla;
 - d) tapauksen mukaan menetelmät, joita käytetään näiden tuotteiden fysikaalisten, kemiallisten ja aistinvaraisten ominaisuuksien määrittämiseen;
 - e) kansainvälisten elinten hyväksymät standardisuositukset.

112 f artikla

Määritelmät, nimitykset ja/tai myyntinimitykset eräiden alojen ja/tai tuotteiden osalta

1. Liitteessä XII a säädettyjä määritelmiä, nimityksiä ja/tai myyntinimityksiä sovelletaan seuraaviin aloihin tai tuotteisiin:
 - a) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;
 - b) viini;
 - c) naudan- ja vasikanliha;
 - d) ihmisravinnoksi tarkoitetut maito ja maitotuotteet;
 - e) siipikarjan liha;
 - f) ihmisravinnoksi tarkoitetut levitettävät rasvat.
2. Liitteessä XII a säädettyä määritelmää, nimitystä ja/tai myyntinimitystä saa käyttää unionissa vain sellaisen tuotteen kaupan pitämiseksi, joka on liitteessä XII a säädettyjen vastaavien vaatimusten mukainen.
3. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa liitteessä XII a säädettyjen määritelmien ja myyntinimitysten osalta mitä tahansa tarvittavia muutoksia, poikkeuksia tai vapautuksia kuluttajakysyntään mukautumiseksi ja teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

112 g artikla

Sallitut poikkeamat

Komissio voi alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä kuhunkin vaatimukseen sovellettavan sallitun poikkeaman, jonka ylittyessä koko tuote-erää pidetään vaatimuksen vastaisena.

112 h artikla

Viininvalmistusmenetelmät

1. Jos Kansainvälinen viinijärjestö (OIV) on suositellut ja julkaissut tuotteiden koostumuksen määrittämiseksi käytettäviä menetelmiä ja sääntöjä, joiden perusteella voidaan todeta, onko tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti, olisi sovellettava kyseisiä menetelmiä ja sääntöjä.

Jos OIV ei ole suositellut ja julkaissut mitään menetelmiä tai sääntöjä, komissio vahvistaa 122 e artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetut menetelmät ja säännöt.

Siihen asti kun säännöt vahvistetaan, käytetään asianomaisen jäsenvaltion sallimia menetelmiä ja sääntöjä.

2. Tuotettaessa ja säilytettäessä viinialan tuotteita unionissa saa käyttää vain niitä viininvalmistusmenetelmiä, jotka ovat sallittuja liitteen XII c mukaisesti ja joista säädetään 112 e artiklan 2 kohdan g alakohdassa ja 112 k artiklan 2 ja 3 kohdassa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta

- a) viinirypälemehuun ja tiivistettyyn viinirypälemehuun;
- b) viinirypälemehun valmistukseen tarkoitettuun rypäleen puristemehuun ja tiivistettyyn rypäleen puristemehuun.

Viininvalmistusmenetelmiä saa käyttää ainoastaan kyseisten tuotteiden asianmukaisen valmistuksen, säilytyksen tai jälkikäsittelyn varmistamiseksi.

Viinialan tuotteet on tuotettava unionissa noudattaen liitteessä XII c vahvistettuja asiaankuuluvia rajoituksia.

Unionissa ei saa pitää kaupan liitteessä XII a olevassa II osassa lueteltuja viinialan tuotteita, jotka on valmistettu viininvalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu unionissa tai tapauksen mukaan kansallisella tasolla, tai jotka ovat liitteessä XII c vahvistettujen rajoitusten vastaisia.

3. Salliessaan 112 e artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetun viininvalmistusmenetelmän komissio

- a) ottaa huomioon OIV:n suosittelemat ja julkaisemat viininvalmistusmenetelmät ja määrittäminenmenetelmät ja sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole vielä sallittuja, koekäytön tulokset;
- b) ottaa huomioon ihmisten terveyden suojelemisen;
- c) ottaa huomioon mahdolliset riskit siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan odotusten ja käsitysten suhteen, sekä tällaisten riskien poistamiseen käytettävien tiedotusmenetelmien saatavuuden ja käytettävyyden;
- d) varmistaa, että viinin luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet säilyvät eikä asianomaisen tuotteen koostumus muutu merkittävästi;
- e) varmistaa, että ympäristöstä huolehtimisen osalta noudatetaan hyväksyttävää vähimmäistasoa;
- f) noudattaa liitteessä XII c vahvistettuja viininvalmistusmenetelmiä ja rajoituksia koskevia yleisiä sääntöjä.

112 i artikla

Viininvalmistuksessa käytettävät rypälelajikkeet

1. Liitteessä XII a olevassa II osassa luetellut unionissa tuotettavat tuotteet on valmistettava tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavista rypälelajikkeista.
2. Jäsenvaltioiden on luokiteltava rypälelajikkeet, joita niiden alueella saa istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten, jollei 3 kohdasta muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat luokitella ainoastaan rypälelajikkeet, jotka ovat seuraavien edellytysten mukaisia:

- a) lajike kuuluu *Vitis vinifera* -lajiin tai on peräisin *Vitis vinifera* -lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä;
- b) lajike ei kuulu seuraaviin lajikkeisiin: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton ja Herbemont.

Jos jokin rypälelajike poistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta luokittelusta, kyseisen lajikkeen raivaus on suoritettava 15 vuoden kuluessa luokittelusta poistamisesta.

3. Jäsenvaltioille, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa, laskettuna viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta, myönnetään vapautus 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta luokitteluvälvoitteesta.

Myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa saa kuitenkin istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten ainoastaan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisia rypälelajikkeita.

4. Edellä 2 kohdan ensimmäisestä ja kolmannelta alakohdasta sekä 3 kohdan toisesta alakohdasta poiketen jäsenvaltio voi sallia seuraavien rypälelajikkeiden istutuksen, uudelleenistutuksen ja varttamisen tieteellisiin ja kokeellisiin tarkoituksiin:
 - a) luokittelemattomat rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta;
 - b) muut kuin 2 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdan mukaiset rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta.
5. Alat, joille on istutettu 2, 3 ja 4 kohdan vastaisesti viinintuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita, on raivattava.

Tällaisia aloja ei ole kuitenkaan pakko raivata, jos kyseinen tuotanto on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan oman talouden käyttöön.
6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottajat noudattavat 2–5 kohdan säännöksiä.

112 j artikla

Viinin erityiskäyttö

Edellä 112 i artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista saatua viiniä, joka ei ole minkään liitteessä XII a olevassa II osassa vahvistetun luokan mukaista, saa käyttää ainoastaan viinintuottajan oman talouden kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen, lukuun ottamatta pullotettuja viinejä, jotka voidaan todistaa pullotetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971.

112 k artikla

Eräitä tuotteita ja/tai aloja koskevat kansalliset säännöt

1. Sen estämättä, mitä 112 e artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa levitettävien rasvojen laatutasoja koskevat kansalliset sääntönsä. Näissä säännöissä on sallittava laatutasojen arviointi erityisesti käytettyjä raaka-aineita, tuotteiden organoleptisiä ominaisuuksia sekä fyysistä ja mikrobiologista säilyvyyttä koskevin perustein.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa hyödyntävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että mainituissa kansallisissa säännöissä vahvistettuja perusteita noudattavien toisten jäsenvaltioiden tuotteissa voidaan syrjimättömin edellytyksin käyttää ilmaisuja, joissa kyseisten perusteiden ilmoitetaan täyttyvän mainittujen sääntöjen perusteella.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käytön ja säätää tiukemmista rajoituksista unionin lainsäädännössä sallituille, alueellaan tuotetuille viineille vahvistaakseen suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien sekä kuohuviinien ja väkevien viinien olennaisten ominaispiirteiden säilymistä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä rajoitukset ja kiellot komissiolle, joka antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäytön edellytyksin, jotka komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 4 kohdan mukaisesti.
4. Komissio voi moitteettoman ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä edellytyksiä, jotka koskevat 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista ja 3 kohdassa tarkoitettuihin kokeellisiin menetelmiin saatujen tuotteiden hallussapitoa, liikkuvuutta ja käyttöä.

112 l artikla

Tuontiin ja vientiin liittyvät kaupan pitämisen vaatimukset

Komissio voi unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden ja eräiden maataloustuotteiden erityisluonteen huomioon ottamiseksi määrittellä delegoiduilla säädöksillä edellytykset, joilla tuontituotteiden katsotaan noudattavan unionin kaupan pitämisen vaatimuksia vastaavan tason vaatimuksia ja joiden ansiosta voidaan toteuttaa toimenpiteitä 112 d artiklasta poikkeamiseksi, sekä vahvistaa säännöt, jotka koskevat kaupan pitämisen vaatimusten soveltamista unionista vietäviin tuotteisiin.

112 m artikla

Viinin tuontia koskevat erityissäännökset

1. Jollei erityisesti SEUT-sopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, viinien alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja päällyksimerkintöjä koskevia, tämän luvun I a jakson I alajaksossa ja tämän asetuksen 112 f artiklassa tarkoitetuissa määritelmissä ja myyntinimityksissä vahvistettuja säännöksiä sovelletaan unioniin tuotaviin, CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 kuuluviin tuotteisiin.
2. Jollei SEUT-sopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden on tuotettava OIV:n suosittelemilla ja julkaisemilla tai unionin tämän asetuksen mukaisesti ja tämän asetuksen nojalla annettujen toimenpiteiden perusteella sallituilla viininvalmistusmenetelmillä.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnin edellytyksenä on

- a) komission julkaisemaan luetteloon sisältyvän toimivaltaisen viranomaisen tuotteen alkuperämaassa antama todistus siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä noudatetaan;
- b) tuotteen alkuperämaan nimeämän elimen tai viranomaisen laatima määritystodistus, jos tuotteet on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi.

112 n artikla

Kansalliset tarkastukset

Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin perusteella tarkastuksia sen tarkistamiseksi, ovatko tuotteet tässä jaksossa säädettyjen sääntöjen mukaisia, ja sovellettava asianmukaisia hallinnollisia seuraamuksia.

112 o artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä antaa kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet ja erityisesti

- a) vahvistaa säännöt kaupan pitämisen yleisvaatimuksen täytäntöönpanolle;
- b) vahvistaa säännöt liitteessä XII a säädettyjen määritelmien ja myyntinimitysten täytäntöönpanolle;
- c) laatia liitteessä XII a olevan III osan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja liitteessä XII a olevan VI osan kuudennen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista luettelon niiden ohjeellisten luetteloiden perusteella, joissa olevia tuotteita jäsenvaltiot pitävät alueellaan vastaavina tuotteina kuin liitteessä XII a olevan III osan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja liitteessä XII a olevan VI osan kuudennen alakohdan a alakohdassa tarkoitettut tuotteet ja jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle;
- d) vahvistaa säännöt ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten täytäntöönpanolle mukaan luettuina yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat näytteidenottoa ja tuotteiden koostumuksen määrittämiseksi käytettäviä menetelmiä;
- e) vahvistaa säännöt, joiden perusteella voidaan todeta, onko tuotteita käsitelty sallittujen viinivalmistusmenetelmien vastaisesti;
- f) vahvistaa säännöt, jotka koskevat ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista koskevia tarkastuksia;
- g) vahvistaa säännöt, jotka koskevat sallitun poikkeaman vahvistamista;
- h) antaa säännöksiä, jotka liittyvät vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä vastuussa oleviin viranomaisiin, tarkastusten sisältöön

ja suoritustiheyteen sekä kaupan pitämisen vaiheeseen, jossa kyseiset tarkastukset on tehtävä;

- i) antaa 112 l artiklassa säädetyn poikkeuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

* EYVL L 197, 3.8.2000, s. 19.

** EYVL L 10, 12.1.2002, s. 58.

*** EYVL L 10, 12.1.2002, s. 67.

**** EYVL L 15, 17.1.2002, s. 19.

***** EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47.

***** EYVL L 10, 12.1.2002, s. 53.

***** EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

*****"

- (3) Poistetaan 113 artikla.
- (4) Muutetaan 113 a artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia sekä mitä tahansa hedelmä- ja vihannesalaan ja hedelmä- ja vihannesjalostealaan sovellettavia kaupan pitämisen vaatimuksia sovelletaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, myös tuonnissa ja viennissä, ellei komissio toisin säädä.”
- b) Korvataan 4 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:
- ”Jäsenvaltioiden on hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta tarkastettava valikoivasti riskianalyysin perusteella, ovatko kyseiset tuotteet niitä koskevien kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden komission 194 artiklan mukaisesti mahdollisesti vahvistamien erityissäännösten soveltamista, jotka koskevat erityisesti vaatimustenmukaisuustarkastusten yhdenmukaista soveltamista jäsenvaltioissa. Nämä tarkastukset on kohdistettava tuotantoalueilta lähtöä edeltävään tuotteiden pakkaus- tai lastausvaiheeseen. Kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta tarkastukset on tehtävä ennen luovutusta vapaaseen liikkeeseen.”
- (5) Poistetaan 113 d, 118, 120 ja 120 a – 120 g artikla, 121 artiklan ensimmäisen kohdan a, b, c, d, e, f, g, h, i ja j alakohta ja toinen, kolmas ja neljäs kohta sekä 158 a artikla.
- (6) Lisätään VII osan I lukuun 196 a ja 196 b artikla seuraavasti:

”196 a artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa tässä asetuksessa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään yhdellä kuukaudella.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

196 b artikla

Täytäntöönpanosäädösten komitea

Kun tämän asetuksen nojalla annetaan täytäntöönpanosäädöksiä, komissiota avustaa tämän asetuksen 195 artiklassa tarkoitettu komitea ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o [xxxx/yyyy] (täydennetään sen jälkeen, kun SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valvontamenettelyjä koskevista yleisistä säännöistä ja periaatteista annettava asetus, josta keskustellaan parhaillaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa, on hyväksytty) [5] artiklassa säädettyä menettelyä.”

- (7) Poistetaan liitteet XI a, XI b, XII, XIII, XIV, XV, XV a, XV b ja XVI, jollei tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdasta muuta johdu.
- (8) Lisätään liitteet XII a, XII b ja XII c a tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.

2 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a, 113 b, 114, 115 ja 116 artiklaa, 117 artiklan 1–4 kohtaa sekä liitteessä XI a olevan II kohdan toista alakohtaa, liitteessä XI a olevaa IV–IX kohtaa; liitteessä XII olevan IV kohdan 2 alakohtaa, liitteessä XIII olevan VI kohdan toista alakohtaa, liitteessä XIV olevaa A kohtaa, liitteessä XIV olevan B kohdan I alakohdan 2 ja 3 alakohtaa, liitteessä XIV olevan B kohdan III alakohtaa, liitteessä XIV olevaa C kohtaa sekä liitteessä XV olevaa II, III, IV ja VI kohtaa sovelletaan edelleen kyseisten artiklojen soveltamiseksi 2 kohdan mukaisesti määritettävään päivämäärään asti.

2. Komissio vahvistaa kaupan pitämisen sääntöjen soveltamiseen liittyvän oikeusvarmuuden varmistamiseksi delegoiduilla säädöksillä päivämäärän, jona tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 säännöksiä tai niiden osia lakataan soveltamasta asianomaiseen alaan. Kyseinen päivämäärä on vastaavien kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamispäivä, joka vahvistetaan tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyissä muutoksissa säädetyillä delegoiduilla säädöksillä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdalla lisättyä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 112 b artiklaa sovelletaan kuitenkin [.../vuoden kuluttua voimaantulosta].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

”Liite XII a

112 f artiklassa tarkoitetut määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset

Tässä liitteessä ’myyntinimityksellä’ tarkoitetaan nimeä, jolla elintarvike myydään ja jota tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY 5 artiklan 1 kohdassa.

I OSA. ENINTÄÄN 12 KUUKAUDEN IKÄISISTÄ NAUTAELÄIMISTÄ PERÄISIN OLEVA LIHA

I. Määritelmä

Liitteen tässä osassa ’lihalla’ tarkoitetaan ihmisravinnoksi tarkoitettuja, enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevia ruhoja, luullista tai luutonta lihaa ja muita eläimenosia, leikattuja tai leikkaamattomia, jotka tarjotaan tuoreena, jäädytettynä tai pakastettuna riippumatta siitä, onko ne kauppakunnostettu tai pakattu.

Toimijoiden on jaettava teurastettaessa kaikki enintään 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa jompaankumpaan seuraavista luokista:

A) Luokka V: enintään 8 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: V;

B) Luokka Z: yli 8 mutta enintään 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: Z.

II. Myyntinimitykset

1. Enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevaa lihaa saa pitää jäsenvaltioissa kaupan ainoastaan seuraavilla, kutakin jäsenvaltiota varten vahvistetuilla myyntinimityksillä:

A) Enintään 8 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha (luokan kirjaintunnus: V

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimitys
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgaria	месо от малки телета*
Tšekki	Telecí

Tanska	Lyst kalvekød
Saksa	Kalbfleisch
Viro	Vasikaliha
Kreikka	μοσχάρι γάλακτος
Espanja	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Ranska	veau, viande de veau
Irlanti	Veal
Italia	vitello, carne di vitello
Kypros	μοσχάρι γάλακτος
Latvia	Teļa gaļa
Liettua	Veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Unkari	Borjúhús
Malta	Vitella
Alankomaat	Kalfsvlees
Itävalta	Kalbfleisch
Puola	Cielęcina
Portugali	Vitela
Romania	carne de vițel
Slovenia	Teletina
Slovakia	Teľacie mäso
Suomi	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Ruotsi	ljust kalvkött
Yhdistynyt kuningaskunta	Veal

B) Yli 8 mutta enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha (luokan kirjaintunnus: Z)

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimitys
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundsvlees/Jungrindfleisch
Bulgaria	Телешко месо
Tšekki	hovězí maso z mladého skotu
Tanska	Kalvekød
Saksa	Jungrindfleisch
Viro	noorloomaliha
Kreikka	νεαρό μοσχάρι
Espanja	Ternera, carne de ternera
Ranska	jeune bovin, viande de jeune bovin
Irlanti	rosé veal
Italia	vitellone, carne di vitellone
Kypros	νεαρό μοσχάρι
Latvia	jaunlopa gaļa
Liettua	Jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Unkari	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Alankomaat	rosé kalfsvlees
Itävalta	Jungrindfleisch
Puola	młoda wołowina
Portugali	Vitelão
Romania	carne de tineret bovin

Slovenia	meso težjih telet
Slovakia	mäso z mladého dobytkä
Suomi	vasikanliha/kalvkött
Ruotsi	Kalvkött
Yhdistynyt kuningaskunta	Beef

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja myyntinimityksiä voidaan täydentää kyseisten lihanpalojen tai muiden eläimenosien nimeä tai kuvausta tarkoittavalla merkinnällä.

3. Edellä 1 kohdassa esitetyn taulukon A kohdassa lueteltuja luokan V myyntinimityksiä tai niistä johdettuja uusia nimityksiä saa käyttää ainoastaan, jos kaikki tämän liitteen vaatimukset täyttyvät.

Erityisesti termejä "veau", "telecí", "Kalb", "μσχάρι", "ternera", "kalv", "veal", "vitello", "vitella", "kalf", "vitela" ja "teletina" ei saa käyttää myyntinimityksessä eikä mainita yli 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan päällyserkinnässä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta nautaeläinten lihaan, jota koskeva suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity asetuksen (EY) N:o 510/2006** mukaisesti ennen 29 päivää heinäkuuta 2007.

II OSA. RYPÄLETUOTTEET

(1) Viini

Viini on tuote, joka saadaan murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä.

Viinin on oltava seuraavien edellytysten mukaista:

- a) todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on joko liitteessä XII c olevan I osan B kohdassa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, jos viini on valmistettu ainoastaan tämän liitteen lisäyksessä tarkoitetuilta A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 tilavuusprosenttia muiden viininviljelyvyöhykkeiden osalta;
- b) todellinen alkoholipitoisuus on – poiketen muutoin sovellettavasta todellisen alkoholipitoisuuden vähimmäistilavuusprosentista – joko liitteessä XII c olevan I osan B kohdassa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 4,5 tilavuusprosenttia, jos viinillä on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä,
- c) kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia. Tästä poiketen
 - kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi olla enintään 20 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemillä tietyillä viininviljelyalueilla yhteisössä tuotetut viinit, jotka on valmistettu ilman väkevöimistä,
 - kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi olla suurempi kuin 15 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat viinit, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka on valmistettu ilman väkevöimistä;
- d) kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa, ellei komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti mahdollisesti hyväksymistä poikkeuksista muuta johdu.

Retsina on viini, jota tuotetaan ainoastaan Kreikan maantieteellisellä alueella rypäleen puristemehusta, johon on lisätty Aleppo-mäntypihkaa. Aleppo-mäntypihkaa saa käyttää ainoastaan retsinaviinin valmistuksessa niiden edellytysten mukaisesti, jotka on vahvistettu Kreikassa sovellettavissa säännöksissä.

Edellä olevasta b alakohdasta poiketen Tokaji eszenciaa ja Tokajská esenciaa pidetään viininä.

Sen estämättä, mitä 112 f artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ilmaisua "viini" käytetään, jos

- se on liitetty yhdistetyn nimen muodossa hedelmän nimeen muiden hedelmien kuin rypäleiden käymisestä saatujen tuotteiden kaupan pitämiseksi; tai
- se on osa yhdistettyä nimeä.

Tässä liitteessä esitettyjä viiniluokkia vastaavien tuotteiden kanssa ei saa aiheutua sekaannusta.

(2) Käymistilassa oleva uusi viini

Käymistilassa oleva uusi viini on viini, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.

(3) Väkevä viini

Väkevä viini on tuote,

- a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 ja enintään 22 tilavuusprosenttia;
- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;
- c) joka saadaan
 - käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta,
 - viinistä,
 - edellisten sekoituksesta, tai
 - rypäleen puristemehusta tai rypäleen puristemehun ja viinin sekoituksesta, kun kyseessä ovat komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemät suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit;
- d) jonka alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;
- e) johon on lisätty
 - i) joko yksinään tai sekoitettuna
 - viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,

- viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatavaa tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;
- ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - jokin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettun rypäleen puristemehun kanssa;
- f) johon on e alakohdan poikkeusta soveltaen lisätty, silloin kun kyseessä ovat tietyt suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon,
 - i) jotakin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tuotetta yksinään tai sekoitettuna; tai
 - ii) yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 ja enintään 96 tilavuusprosenttia,
 - viinistä tai rypäleen puristejäännöksestä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia,
 - kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta alle 94,5 tilavuusprosenttia; ja
 - iii) tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
 - kuivuneista viinirypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,
 - avotulikäsittelyllä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu, joka vastaa tätä toimenpidettä lukuun ottamatta tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,
 - tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - jokin f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun.

(4) Kuohuviini

Kuohuviini on tuote,

- a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla

- tuoreista rypäleistä,
 - rypäleen puristemehusta, tai
 - viinistä;
- b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.

(5) Laatukuohuviini

Laatukuohuviini on tuote,

- a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla
- tuoreista rypäleistä,
 - rypäleen puristemehusta, tai
 - viinistä;
- b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia.

(6) Aromaattinen laatukuohuviini

Aromaattinen laatukuohuviini on laatukuohuviini,

- a) joka saadaan käyttämällä cuvéen valmistukseen ainoastaan komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimassa luettelossa mainituista rypälelajikkeista peräisin olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua.

Komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti aromaattiset laatukuohuviinit, jotka valmistetaan perinteisesti käyttämällä cuvéen valmistukseen viinejä;

- b) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;

- c) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 6 tilavuusprosenttia; ja
- d) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 10 tilavuusprosenttia.

(7) Hiilihapotettu kuohuviini

Hiilihapotettu kuohuviini on tuote,

- a) joka saadaan viinistä, jolla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää;
- b) josta purkautuu säiliötä avatessa hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä; ja
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa.

(8) Helmeilevä viini

Helmeilevä viini on tuote,

- a) joka saadaan viinistä, jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia;
- c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

(9) Hiilihapotettu helmeilevä viini

Hiilihapotettu helmeilevä viini on tuote,

- a) joka saadaan viinistä;
- b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

(10) Rypäleen puristemehu

Rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisilla tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

(11) Osittain käynyt rypäleen puristemehu

Käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun käymistuote, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 tilavuusprosentti ja pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta.

(12) Kuivuneista rypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu

Kuivuneista rypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun osittaisesta käymisestä saatu tuote, joka valmistetaan kuivuneista rypäleistä, joiden kokonaissokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja joiden luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 8 tilavuusprosenttia. Tiettyjä nämä vaatimukset täyttäviä viinejä, jotka komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti, ei kuitenkaan pidetä kuivuneista rypäleistä saatuna osittain käyneenä rypäleen puristemehuna.

(13) Tiivistetty rypäleen puristemehu

Tiivistetty rypäleen puristemehu on sokeriväriä sisältämätöntä viinirypäleen puristemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 112 h artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 112 o artiklan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

(14) Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu

Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja

- a) joka saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 112 h artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 112 o artiklan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 61,7;
- b) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;
- c) jolla on seuraavat ominaisuudet:
 - pH on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 5,
 - optinen tiheys on 425 nanometrissä yhden senttimetrin paksuudessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 0,100,

- sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,
- Folin-Ciocalteu-luku on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 6,00,
- kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- johtokyky on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla ja 20 celsiusasteessa enintään 120 mikrosiemensiä senttimetrissä,
- hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
- sisältää mesoinositolia.

Puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

(15) Kuivatuista rypäleistä valmistetut viinit

Kuivatuista rypäleistä valmistettu viini on tuote,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä viinirypäleistä, jotka on jätetty aurinkoon tai varjoon veden osittaista poistamista varten;
- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia; ja
- c) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia (tai 272 grammaa sokeria litrassa).

(16) Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini

Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini on tuote,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä;
- b) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia; ja
- c) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 15 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat säätää tätä tuotetta koskevasta vanhentamiskaudesta.

(17) Viinietikka

Viinietikka on etikka,

- a) joka saadaan ainoastaan viinin etikkakäymisellä; ja
- b) jonka kokonaishappopitoisuus on vähintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

III OSA. MAITO- JA MAITOTUOTEET

1. Ilmaisulla 'maito' tarkoitetaan yksinomaan tavanomaista yhdellä tai useammalla lypsämisellä utareista erittynyttä tuotetta, johon ei ole lisätty mitään ja josta ei ole poistettu mitään.

Ilmaisua 'maito' saa kuitenkin käyttää:

- a) maidosta, jota on käsitelty sen koostumusta muuttamatta, tai maidosta, jonka rasvapitoisuus on vakioitu tässä liitteessä olevan IV osan mukaisesti;
 - b) maidon perusmuotoa, laatuluokkaa, alkuperää ja/tai suunniteltua käyttöä määrittävän sanan tai määrittävien sanojen yhteydessä tai kuvaamaan maidon läpikäymää fyysistä käsittelyä tai maidon koostumukselle tehtyjä muutoksia sillä edellytyksellä, että nämä muutokset rajoittuvat maidon luontaisten ainesosien lisäämiseen ja/tai poistamiseen.
2. Tässä osassa 'maitotuotteilla' tarkoitetaan yksinomaan maidosta saatuja tuotteita ottaen huomioon, että niihin voidaan lisätä niiden valmistuksen kannalta tarpeellisia aineita sillä edellytyksellä, ettei näitä aineita käytetä maidon minkään ainesosan osittaiseen tai täydelliseen korvaamiseen.

Seuraavat nimitykset varataan yksinomaan maitotuotteille:

- a) seuraavat kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa käytetyt nimitykset:
 - i) hera,
 - ii) kerma,
 - iii) voi,
 - iv) piimä,
 - v) voiöljy,
 - vi) kaseiinit,
 - vii) vedetön maitorasva,
 - viii) juusto,
 - ix) jogurtti,
 - x) kefiiri,

- x i) kumissi,
 - x ii) viili/fil,
 - x iii) smetana,
 - x iv) fil;
- b) direktiivin 2000/13/EY 5 artiklassa tarkoitetut nimitykset, joita tosiasiallisesti käytetään maitotuotteista.
3. Ilmaisua 'maito' tai maitotuotteesta käytettäviä nimityksiä voidaan käyttää myös jonkin sanan tai sanojen yhteydessä, kun tarkoitetaan yhdistettyjä tuotteita, joissa mikään osa ei korvaa tai joissa mitään osaa ei ole tarkoitettu korvaamaan mitään maidon ainesosaa ja joissa maito tai maitotuote on olennainen osa määränsä tai tuotetta kuvaavan vaikutuksensa puolesta.
4. Jos maito tai komission määrittelemä maitotuote on peräisin muusta kuin nautaeläimestä, alkuperä on mainittava.
5. Tämän osan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja nimityksiä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitetuista tuotteista.
- Tätä säännöstä ei sovelleta kuitenkaan sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä.
6. Muiden kuin tämän osan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden etiketeissä, kaupallisissa asiakirjoissa, julkisessa aineistossa tai minkäänlaisessa neuvoston direktiivin 2006/114/EY*** 2 artiklassa määritellyssä mainonnassa tai minkäänlaisessa esillepanossa ei saa käyttää väitteitä, ilmaisuja tai vihjeitä siitä, että kyseessä olisi maitotuote.

Tuotteesta, joka sisältää maitoa tai maitotuotteita, saa kuitenkin käyttää nimitystä 'maito' tai tämän osan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja nimityksiä kuvaamaan vain perusraaka-aineita ja luettelemaan tuotteen ainesosat direktiivin 2000/13/EY mukaisesti.

IV OSA. CN-KOODIIN 0401 KUULUVA IHMISRAVINNOKSI TARKOITETTU MAITO

I. Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan

- a) 'maidolla' yhdestä tai useammasta lehmästä lypsettyä tuotetta;
- b) 'kulutukseen tarkoitettulla maidolla' III kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi sellaisenaan kuluttajalle;
- c) 'rasvapitoisuudella' maitorasvayksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa;

- d) 'proteiinipitoisuudella' maitoproteiiniyksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa (saadaan kertomalla painoprosenttina ilmaistu maidon kokonaistyyppipitoisuus 6,38:lla).

II. Toimitus tai myynti loppukuluttajalle

- (1) Vain sellaista maitoa, joka täyttää kulutukseen tarkoitettulle maidolle asetetut vaatimukset, saa toimittaa tai luovuttaa jalostamattomana loppukuluttajalle suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai muiden vastaavien suurkeittiöiden välityksellä.
- (2) Näiden tuotteiden myyntinimitykset mainitaan tämän osan III kohdassa. Niitä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden käyttöä yhdistetyissä nimityksissä.
- (3) Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä antaakseen kuluttajille tietoa kyseisten tuotteiden laadusta ja koostumuksesta aina, kun tällaisen tiedon poisjättäminen todennäköisesti aiheuttaa sekaannusta.

III Kulutukseen tarkoitettu maito

1. Seuraavia tuotteita pidetään kulutukseen tarkoitettuna maitona:
 - a) raakamaito: maito, jota ei ole kuumennettu yli 40 celsiusasteen lämpötilaan tai käsitelty vaikutukseltaan vastaavalla tavalla;
 - b) täysmaito: lämpökäsitelty maito, joka rasvapitoisuuden osalta täyttää yhden seuraavista vaatimuksista:
 - i) vakioitu täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuus on vähintään 3,50 prosenttia (m/m). Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää ylimääräisestä täysmaidon luokasta, jonka rasvapitoisuus on vähintään 4,00 prosenttia (m/m);
 - ii) vakioimaton täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuutta ei ole muutettu käsittelyvaiheen jälkeen rasvaa lisäämällä tai vähentämällä eikä sekoittamalla sitä maitoon, jonka luonnollista rasvapitoisuutta on muutettu. Rasvapitoisuus ei saa kuitenkaan olla alle 3,50 prosenttia (m/m);
 - c) kevytmaito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu vähintään 1,50 prosentiksi (m/m) ja enintään 1,80 prosentiksi (m/m);
 - d) rasvaton maito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu enintään 0,50 prosentiksi (m/m).

Lämpökäsiteltyä maitoa, jonka rasvapitoisuus ei ole ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, voidaan pitää kulutukseen tarkoitettuna maitona edellyttäen, että rasvapitoisuus ilmoitetaan pakkauksessa yhden desimaalin tarkkuudella ja selvästi ja helposti luettavasti muodossa "... prosenttia rasvaa".

Tällaista maitoa ei saa kuvailla täysmaidoksi, kevytmaidoksi tai rasvattomaksi maidoksi.

2. Rajoittamatta 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamista ainoastaan seuraavat muutokset ovat sallittuja:

- a) maidon luonnollisen rasvapitoisuuden muuttaminen poistamalla tai lisäämällä kermaa tai lisäämällä täysmaitoa, kevytmaitoa tai rasvatonta maitoa kulutukseen tarkoitetulle maidolle säädettyjen rasvapitoisuuksien aikaansaamiseksi;
- b) maitoproteiinin, kivennäisaineiden tai vitamiinien lisääminen maitoon;
- c) maidon laktoosipitoisuuden hydrolysointi glukoosiksi ja galaktoosiksi.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitetut maidon koostumuksen muutokset sallitaan vain, jos ne mainitaan tuotteen pakkauksessa helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla. Tämä merkintä ei kuitenkaan vapauta velvoitteesta tehdä neuvoston direktiivissä 90/496/ETY**** tarkoitettu ravintoarvomerkintä. Lisättäessä proteiineja maidon proteiinipitoisuuden on oltava vähintään 3,8 prosenttia (m/m).

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa b ja c alakohdassa tarkoitettuja maidon koostumuksen muutoksia tai kieltää ne.

3. Kulutukseen tarkoitettun maidon

- a) jäätymispisteen on oltava lähellä kulutukseen tarkoitettun maidon alkuperäisellä keräilyalueella todettua raakamaidon keskimääräistä jäätymispistettä;
- b) painon on oltava vähintään 1 028 g/l maitoa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m) ja lämpötila on 20°C, tai vastaava paino litraa kohti, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen;
- c) sisällettävä vähintään 2,9 prosenttia (m/m) valkuaisaineita maidossa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m), tai vastaava pitoisuus, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen.

V OSA. SIIPIKARJA-ALAN TUOTTEET

Tämän liitteen tätä osaa sovelletaan tietyn tyyppisen ja tiettyä tarjontamuotoa edustavan siipikarjanlihan sekä siipikarjanlihasta tai siipikarjan muista osista saatujen raakalihavalmisteiden ja lihavalmisteiden, jotka ovat peräisin seuraavista lajeista, liiketoimintana tai kauppana tapahtuvaan kaupan pitämiseen unionissa:

- kanat (*Gallus domesticus*),
- ankat,
- hanhet,
- kalkkunat,

– helmikanat.

Näitä säännöksiä sovelletaan myös CN-koodiin 0210 99 39 kuuluvaan suolaliuoksessa olevaan siipikarjanlihaan.

I. Määritelmät

- (1) 'Siipikarjanlihalla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvaa siipikarjanlihaa, jolle ei ole tehty muuta käsittelyä kuin kylmäkäsittely.
- (2) 'Tuoreella siipikarjanlihalla' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka ei ole jäykistynyt missään vaiheessa jäädytyksen aikana ja jota on jatkuvasti säilytettävä vähintään –2 celsiusasteen ja enintään 4 celsiusasteen lämpötilassa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia vähimmäisajaksi, joka tarvitaan tuoreen siipikarjanlihan leikkaamiseen ja käsittelyyn vähittäismyymälöissä tai myyntipisteiden yhteydessä olevissa tiloissa, kun leikkaaminen ja käsittely suoritetaan yksinomaan kuluttajalle paikalla tapahtuvaa tarjontaa varten.
- (3) 'Jäädytetyllä siipikarjanlihalla' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka on jäädytettävä mahdollisimman nopeasti tavanomaisen teurastusmenettelyn yhteydessä ja jota säilytetään jatkuvasti enintään –12 celsiusasteen lämpötilassa.
- (4) 'Pakastetulla siipikarjanlihalla' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jota säilytetään vähintään –18 celsiusasteen lämpötilassa kaikkina aikoina neuvoston direktiivissä 89/108/ETY***** säädettyjen poikkeamien rajoissa.
- (5) 'Siipikarjasta saadulla raakalihavalmisteella' tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jauhettu siipikarjanliha mukaan luettuna, johon on lisätty elintarvikkeita, mausteita tai lisäaineita tai jota on jalostettu, mutta ei kuitenkaan siten, että lihan sisäinen lihassy rakenne olisi muuttunut.
- (6) 'Tuoreesta siipikarjanlihasta saadulla raakalihavalmisteella' tarkoitetaan siipikarjanlihasta saatua raakalihavalmistetta, johon on käytetty tuoretta siipikarjanlihaa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia, joita sovelletaan tarvittavana vähimmäisaikana ja vain siinä määrin kuin se on tarpeen tehtaassa tapahtuvan leikkaamisen ja käsittelyn helpottamiseksi valmistettaessa tuoreesta siipikarjanlihasta saatua raakalihavalmisteita.
- (7) 'Siipikarjanlihavalmisteella' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 853/2004***** liitteessä I olevassa 7.1 kohdassa määritettyä lihavalmistetta, johon on käytetty siipikarjanlihaa.

VI OSA. LEVITETTÄVÄT RASVAT

112 f artiklassa tarkoitettuja tuotteita voidaan toimittaa tai luovuttaa kuluttajalle sellaisenaan joko suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai vastaavien laitosten välityksellä ainoastaan, jos ne vastaavat liitteessä vahvistettuja vaatimuksia.

Kyseisten tuotteiden myyntinimitysten on oltava tässä osassa täsmennettyjä myyntinimityksiä.

Seuraavassa mainitut myyntinimitykset varataan asianomaisessa kohdassa määritellyille, seuraaviin CN-koodeihin kuuluville tuotteille, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 10 mutta pienempi kuin 90 painoprosenttia:

- a) CN-koodeihin 0405 ja ex2106 kuuluvat maitorasvat;
- b) CN-koodiin ex1517 kuuluvat rasvat;
- c) kasvi- ja/tai eläintuotteista koostuvat CN-koodiin ex 1517 ja ex 2106 kuuluvat rasvat.

Rasvapitoisuuden, lisättyä suolaa lukuun ottamatta, on oltava vähintään kaksi kolmasosaa kuiva-aineesta.

Kyseisiä myyntinimityksiä sovelletaan kuitenkin vain tuotteisiin, jotka säilyttävät kiinteän koostumuksensa 20 celsiusasteen lämpötilassa ja jotka soveltuvat levitteiksi.

Kyseisiä määritelmiä ei sovelleta

- a) sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä;
- b) tiivistettyihin tuotteisiin (voi, margariini, seokset), joiden rasvapitoisuus on vähintään 90 prosenttia.

Rasvaryhmä	Myyntinimitys	Tuoteluokka
Määritelmät		Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina
A. Maitorasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu yksinomaan maidosta ja/tai tietyistä maitotuotteista ja joissa rasva on arvon kannalta olennainen osa. Muita niiden valmistuksessa tarvittavia aineita voidaan kuitenkin lisätä, jollei näitä aineita käytetä korvamaan joko kokonaan tai osittain maidon ainesosia.	1. Voi 2. Voi 60 (*) 3. Voi 40 (**) 4. Maitorasvalevite X %	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia, vesipitoisuus enintään 16 prosenttia ja maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus enintään 2 prosenttia. Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia. Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia. Tuote, jonka maitorasvapitoisuudet ovat seuraavat: - vähemmän kuin 39 prosenttia, - enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, - enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.
B. Rasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on enintään 3 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Margariini 2. Margariini 60 (***) 3. Margariini 40 (****) 4. Rasvalevite X %	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: - vähemmän kuin 39 prosenttia, - enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, - enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.

Rasvoryhmä	Myyntinimitys	Tuoteluokka
Määritelmät		Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina
C. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä tuotteista koostuvat rasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on 10–80 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Rasvaseos 2. Rasvaseos 60 (*****) 3. Rasvaseos 40 (*****) 4. Rasvaseoslevite X %	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia. Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia. Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia. Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: - vähemmän kuin 39 prosenttia, - enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, - enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.

(*) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”smør 60”.

(**) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”smør 40”.

(***) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”margarine 60”.

(****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”margarine 40”.

(*****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”blandingsprodukt 60”.

(*****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”blandingsprodukt 40”.

Huom.: Tässä liitteen osassa lueteltujen tuotteiden maitorasva-ainesosaa voidaan muuttaa ainoastaan fysikaalisin menetelmin.

VII OSA. OLIIVIÖLJYN JA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJYJEN KUVAUKSET JA MÄÄRITELMÄT

Tässä osassa esitettyjen oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvausten ja määritelmien käyttö on pakollista unionissa toteutettavassa kyseisten tuotteiden kaupan pitämisessä ja, sikäli kuin se on kansainvälisten pakottavien sääntöjen mukaista, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa.

Vähittäismyyntivaiheessa voidaan pitää kaupan ainoastaan tämän osan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja öljyjä.

(1) Neitsytoliiviöljyt

Öljyt, jotka on saatu oliivipuun hedelmistä ainoastaan mekaanisia tai muita fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen sellaisissa olosuhteissa, jotka eivät johda öljyn laadun heikkenemiseen, ja joita ei ole käsitelty muuten kuin pesemällä, dekantoinnalla, sentrifugoimalla tai suodattamalla; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu liuottimilla uuttamalla, käyttämällä apuainetta, jolla on kemiallista tai biokemiallista vaikutusta, tai uudelleen esteröimällä, eikä oliiviöljyn ja muiden öljyjen keskinäiset seokset.

Neitsytoliiviöljyt luokitellaan ja kuvataan yksinomaan seuraavasti:

a) Ekstra-neitsytoliiviöljy

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,8 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

b) Neitsytoliiviöljy

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 2 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

c) Oliiviöljylamppuöljy

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enemmän kuin 2 g / 100 g ja/tai jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(2) Jalostettu oliiviöljy

Neitsytoliiviöljyä jalostamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(3) Jalostetusta oliiviöljystä ja neitsytoliiviöljystä valmistettu oliiviöljy

Jalostettua oliiviöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona

ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(4) Raaka oliivin puristemassaöljy

Öljy, joka on valmistettu oliivin puristemassasta liuottimia tai fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen, tai öljy, joka tiettyjä ominaisuuksia lukuun ottamatta vastaa oliivilamppuöljyä, ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu uudelleen esteröimällä tai sekoittamalla muita öljyjä.

(5) Jalostettu oliivin puristemassaöljy

Raakaa oliivin puristemassaöljyä jalostamalla saatu öljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(6) Oliivin puristemassaöljy

Jalostettua oliivin puristemassaöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

Liitteessä XII a olevan II osan lisäys

Viiniviljelyvyöhykkeet

Viiniviljelyvyöhykkeet ovat seuraavat:

(1) A-viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

- a) Saksassa muut kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut viiniviljelmät;
- b) Luxemburgissa koko Luxemburgin viiniviljelyalue;
- c) Alankomaissa, Belgiassa, Irlannissa, Puolassa, Ruotsissa, Tanskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa näiden maiden kaikki viiniviljelyalueet;
- d) Tšekissä Čechyn viiniviljelyalue.

(2) B-viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

- a) Saksassa viiniviljelmät Badenin määritellyllä alueella;
- b) Ranskassa niissä departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavissa departementeissa seuraavilla alueilla sijaitsevat viiniviljelmät:
 - Alsace: Bas-Rhin ja Haut-Rhin,
 - Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle ja Vosges,

- Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne ja Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura ja Haute-Saône,
 - Savoie: Savoie, Haute-Savoie ja Isère (Chapareillanin kunta),
 - Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée ja Vienne sekä Nièvren departementissa sijaitsevan Cosne-sur-Loiren arrondissementin viiniviljelmät;
- c) Itävallassa Itävallan kaikki viiniviljelyalueet;
- d) Tšekissä Moravan viiniviljelyalue ja 1 kohdan d alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- e) Slovakiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Malokarpatská vinohradnícka oblast', Južnoslovenská vinohradnícka oblast', Nitrianska vinohradnícka oblast', Stredoslovenská vinohradnícka oblast' ja Východoslovenská vinohradnícka oblast' sekä 3 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelyalueet;
- f) Sloveniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät:
- Podravjen alue: Štajerska Slovenija ja Prekmurje;
 - Posavjen alue: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina sekä viiniviljelmät 4 kohdan d alakohtaan kuulumattomilla alueilla;
- g) Romaniassa Podișul Transilvanieiin alue.
- (3) C I -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
- seuraavissa departementeissa: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (lukuun ottamatta Chapareillanin kuntaa), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta Cosne-sur-Loiren arrondissementtia), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne ja Yonne,
 - Drômen departementissa sijaitsevat Valencen ja Dien arrondissementit (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar),
 - Ardèchen departementissa sijaitsevassa Tournonin arrondissementissa sekä seuraavissa kantoneissa: Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge ja Voulte-sur-Rhône;

- b) Italiassa Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenton ja Bellunon provinssien viiniviljelmät;
 - c) Espanjassa viiniviljelmät La Coruñan, Asturian, Cantabrian, Guipúzcoan ja Vizcayan provinseissa;
 - d) Portugalissa viiniviljelmät Norten alueen siinä osassa, joka vastaa määriteltyä Vinho Verde -viinialuetta, sekä kunnat Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras (lukuun ottamatta Carvoeiran ja Dois Portosin piirejä), jotka kuuluvat Região vitícola da Extremadura -viinialueeseen;
 - e) Unkarissa kaikki viiniviljelmät;
 - f) Slovakiassa Tokajská vinohradnícka oblast' -alueen viiniviljelmät;
 - g) Romaniassa 2 kohdan g alakohtaan tai 4 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.
- (4) C II -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat
- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
 - seuraavissa departementeissa: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoneita Olette ja Arles-sur-Tech) ja Vaucluse,
 - siinä osassa Varin departementtia, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien kuntien pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan de la Tour ja Sainte-Maxime,
 - Nyonsin arrondissementissa ja Drômen departementin kantonissa Lorient-sur-Drôme,
 - Ardèchen departementin alueet, joita ei mainita 3 kohdan a alakohdassa;
 - b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (lukuun ottamatta Sondrion provinssia), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria ja Veneto (lukuun ottamatta Bellunon provinssia), mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponza-saaret, Capri ja Ischia;
 - c) Espanjassa seuraavien provinssien viiniviljelmät:
 - Lugo, Orense ja Pontevedra,
 - Ávila (lukuun ottamatta paikallisia hallintoalueita, jotka kuuluvat Cebreroksen määriteltyyn comarca-viinialueeseen), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid ja Zamora,
 - La Rioja,

- Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona ja Lleida,
 - siinä osassa Zaragozan provinssia, joka sijaitsee Ebrojoen pohjoispuolella,
 - Tarragonan provinssiin kuuluvissa kunnissa, jotka kuuluvat Penedésin alkuperänimityksen alueeseen,
 - Tarragonan provinssiin kuuluvalla Conca de Barberán hallinnollisella viinialueella (”comarca”);
- d) Sloveniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Brda tai Goriška Brda, Vipavska dolina tai Vipava, Kras ja Slovenska Istra;
- e) Bulgariassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) ja Rozova Dolina (Розова долина);
- f) Romaniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării ja eteläinen viinialue hietikoineen ja muine suotuisine alueineen.

(5) C III a -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

- a) Kreikassa seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Thiran saari (Santorini);
- b) Kyproksessa yli 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
- c) Bulgariassa 4 kohdan e alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.

(6) C III b -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
- Korsikan departementit,
 - se osa Varin departementin aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien kuntien välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan de la Tour ja Sainte-Maxime,

- Pyrénées-Orientales-departementin alueella sijaitsevat kantonit Olette ja Arles-sur-Tech;
- b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan luettuina näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria ja Lipari sekä Egadin ja Pelagiset saaret;
- c) Kreikassa 5 kohdan a alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- d) Espanjassa: Espanjassa 3 kohdan c alakohtaan tai 4 kohdan c alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
- e) Portugalissa viiniviljelmät alueilla, jotka eivät kuulu 3 kohdan d alakohtaan;
- f) Kyproksessa enintään 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
- g) Maltassa kaikki viiniviljelmät.

Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti sekä Espanjan osalta 1 päivänä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivänä maaliskuuta 1998 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti.”

Liite XII b

112 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettut kansainväliset organisaatiot

- Codex Alimentarius
- Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissio

Liite XII c

I osa

VÄKEVÖIMINEN SEKÄ HAPPAMUUDEN LISÄÄMINEN JA VÄHENTÄMINEN ERÄILLÄ VIININVILJELYVYÖHYKKEILLÄ

A. Väkevöimisen rajoitukset

1. Kun ilmasto-olot tietyillä liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä mainituilla unionin viininviljelyvyöhykkeillä sitä edellyttävät, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia 112 i artiklan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä viinin tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämisen.
2. Luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen on suoritettava B jaksossa tarkoitettujen viininvalmistuskäytäntöjen mukaisesti, eikä se saa ylittää seuraavia rajoja:
 - a) 3 tilavuusprosenttia liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä mainitulla A-viininviljelyvyöhykkeellä;
 - b) 2 tilavuusprosenttia liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä mainitulla B-viininviljelyvyöhykkeellä;
 - c) 1,5 tilavuusprosenttia liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä mainitulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.
3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat pyytää, että 2 kohdassa säädettyjä rajoja nostetaan 0,5 prosentilla. Vastauksena tällaiseen pyyntöön komissio antaa mahdollisimman pian täytäntöönpanosäädöksen 112 o artiklan d alakohdassa tarkoitetun toimivallan nojalla. Komissio pyrkii tekemään päätöksensä neljän viikon kuluessa pyynnön esittämisestä.

B. Väkevöimiskäsittelyt

1. Edellä A jaksossa tarkoitettua tilavuusprosentteina ilmaistua luonnollista alkoholipitoisuutta saa lisätä ainoastaan
 - a) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, kun kyseessä ovat tuoreet rypäleet, käymistilassa oleva rypäleen puristemehu ja käymistilassa oleva uusi viini;
 - b) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua taikka osittaisella tiivistämisellä, käänteinen osmoosi mukaan luettuna, kun kyseessä on rypäleen puristemehu;
 - c) osittaisella tiivistämisellä jäähdyttämisen avulla, kun kyseessä on viini.

2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön, kun viiniä tai rypäleen puristemehua väkevöidään tiivistetyllä rypäleen puristemehulla tai puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla ja 103 y artiklan mukaista tukea maksetaan.
3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu sakkaroosin lisääminen on sallittu ainoastaan kuivasokeroimalla ja vain seuraavilla alueilla:
 - a) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettu A-viininviljelyvyöhyke;
 - b) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettu B-viininviljelyvyöhyke;
 - c) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettu C-viininviljelyvyöhyke;

lukuun ottamatta Italiassa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa ja Kyproksessa sekä seuraavien hovioikeuksien tuomiovaltaan kuuluvissa Ranskan departementeissa:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Toulouse,
- Agen,
- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin poikkeuksellisesti sallia väkevöittämisen kuivasokeroimalla edellä mainituissa Ranskan departementeissa. Ranskan on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä tällaisista luvista.

4. Tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä yli 11 prosenttia liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettulla A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 8 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitettulla B-viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 6,5 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitettulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.

5. Rypäleen puristemehun ja viinin, joille tehdään 1 kohdassa tarkoitettu käsittely, tiivistäminen
 - a) saa vähentää tuotteen alkuperäistä määrää enintään 20 prosenttia;
 - b) saa lisätä tuotteen luonnollista alkoholipitoisuutta enintään 2 tilavuusprosentilla, sen estämättä mitä A jakson 2 kohdan c alakohdassa säädetään.
6. Edellä 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla käsittelyillä saa lisätä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin tilavuusprosentteina ilmaistun kokonaisalkoholipitoisuuden
 - a) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettulla A-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 11,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettulla B-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12 tilavuusprosenttiin;
 - c) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettulla C I -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - d) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettulla C II -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13 tilavuusprosenttiin; ja
 - e) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettulla C III -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13,5 tilavuusprosenttiin.
7. Edellä olevasta 6 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia, että
 - a) punaviinin osalta nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisrajan liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettulla A-viininviljelyvyöhykkeellä 12 tilavuusprosenttiin ja B-viininviljelyvyöhykkeellä 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotannon osalta tasoon, jonka jäsenvaltiot määrittävät.

C. Happamuuden lisääminen ja vähentäminen

1. Tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille voidaan tehdä
 - a) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitetuilla A-, B- ja C I -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden vähentäminen;
 - b) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitetuilla C I-, C II- ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden

vähentäminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän jakson 7 kohdan soveltamista; tai

- c) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettulla C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta voidaan lisätä enintään 1,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.
 3. Viinien happamuutta saa lisätä enintään 2,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
 4. Viinien happamuutta saa vähentää enintään 1 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
 5. Tiivistettäväksi tarkoitettun rypäleen puristemehun happamuutta voidaan osittain vähentää.
 6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen, liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettujen A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen tämän jakson 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.
 7. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkevöiminen, ellei komissio päättää poikkeuksesta delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

D. Käsittelyt

1. Edellä B ja C jaksossa tarkoitettut käsittelyt viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta ovat sallittuja vain, jos ne suoritetaan komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittämin edellytyksin jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä viiniksi tai muuksi 1 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitetuksi sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetuksi juomaksi kuin kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi sellaisella viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
2. Viinien tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
3. Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.
4. Jokaisesta 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettusta käsittelystä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä tiivistetyn rypäleen puristemehun puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tai sakkaroosin

määriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla sekä komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemillä kauppiailta samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun ja irtotavarana olevan viinin määriä. Näiden määrien ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.

5. Jokainen B ja C jaksossa tarkoitettu käsittely on merkittävä 185 c artiklassa säädettyyn saateasiakirjaan, jonka perusteella nämä käsittelyt läpikäyneet tuotteet luovutetaan liikkeeseen.
6. Erityisistä ilmasto-oloista johtuvia poikkeuksia lukuun ottamatta kyseisiä käsittelyjä ei saa tehdä
 - a) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitettulla C-viininviljelyvyöhykkeellä 1 päivän tammikuuta jälkeen;
 - b) liitteessä XII a olevan II osan lisäyksessä tarkoitetuilla A- ja B-viininviljelyvyöhykkeillä 16 päivän maaliskuuta jälkeen, ja ne on tehtävä ainoastaan näitä määräaikoja välittömästi edeltävän viinisadon tuotteille.
7. Tiivistämistä jäähdyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä saa kuitenkin tehdä koko vuoden ajan, sen estämättä mitä 6 kohdassa säädetään.

II osa.

RAJOITUKSET

A. Yleistä

1. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu veden lisääminen, jollei se ole välttämätöntä erityisen teknisen tarpeen vuoksi.
2. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu alkoholin lisääminen lukuun ottamatta menettelyjä, jotka liittyvät tuoreista rypäleistä valmistetun rypäleen puristemehun, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, väkevän viinin, kuohuviinin, tislausta varten väkevöidyn viinin ja helmeilevän viinin valmistamiseen.
3. Tislausta varten väkevöityä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

B. Tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu

1. Tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, saa käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29. Edellä esitetty ei rajoita jäsenvaltiota soveltamasta tiukempia

säännöksiä sen alueella tapahtuvaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29.

2. Viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Niitä ei saa käyttää alkoholiksi unionin alueella.
3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa ja Puolassa CN-koodiin 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista jäsenvaltiot voivat sallia käytettävän yhdistettyä nimitystä, joka sisältää myyntinimityksen ”viini”.
4. Kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua saa saattaa markkinoille ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö oli perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985, sekä viinin valmistukseen ylikypsistä rypäleistä.
5. Kolmansista maista peräisin olevista tuoreista rypäleistä, rypäleen puristemehusta, käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta, tiivistetystä rypäleen puristemehusta, puhdistetusta tiivistetystä rypäleen puristemehusta, rypäleen puristemehusta, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, viinirypälemehusta ja tiivistetystä viinirypälemehusta ja viinistä tai kyseisten tuotteiden sekoituksista ei saa tehdä tässä liitteessä tarkoitettuja tuotteita eikä niitä saa lisätä tällaisiin tuotteisiin unionin alueella, jollei toisin päätetä SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

C. Viinien sekoittaminen

Kolmannesta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen unionin viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään on kielletty unionissa, jollei toisin päätetä SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

D. Sivutuotteet

1. Rypäleiden ylipuristaminen on kielletty. Jäsenvaltio voi päättää paikalliset olosuhteet ja tekniset edellytykset huomioon ottaen alkoholin vähimmäismäärästä, joka puristejäännöksen ja sakan on sisällettävä rypäleiden puristamisen jälkeen.

Jäsenvaltiot päättävät kyseisten sivutuotteiden sisältämän alkoholin määrän, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia tuotetun viinin sisältämän alkoholin määrästä.

2. Viinisakasta ja rypäleen puristejäännöksestä ei saa valmistaa viiniä tai muuta suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettua juomaa, lukuun ottamatta alkoholia, väkeviä alkoholijuomia ja puristejäännöksestä valmistettua viiniä (piquette). Viinin kaataminen viinisakan, puristejäännöksen tai aszú-lajikkeen puristetun hedelmälihan päälle on sallittua komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamin edellytyksin, jos tätä käsittelyä on perinteisesti käytetty Tokaji fordítás- ja Tokaji máslás -viinien tuotannossa

Unkarissa sekä Tokajský forditaš- ja Tokajský mášláš -viinien tuotannossa Slovakiassa.

3. Viinisakan puristaminen ja puristejäännöksen uudelleenkäyttäminen muihin tarkoituksiin kuin tislaukseen tai puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) tuotantoon on kielletty. Viinisakan suodatusta ja sentrifugointia ei pidetä puristamisena, jos saadut tuotteet ovat virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia.
4. Jos puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) valmistaminen on jäsenvaltiossa sallittua, sitä saa käyttää ainoastaan tislaukseen tai viininviljelijän perheen omaan käyttöön.
5. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on hallussaan tämän viininvalmistuksen sivutuotteita, on hävitettävä ne valvonnan alaisena ja komission delegoiduilla säädöksillä 112 e artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamien edellytysten mukaisesti, sanotun vaikuttamatta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen päättää vaatia sivutuotteiden hävittämistä tislaamalla.

* EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

** EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

*** EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

**** EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40.

***** EYVL L 40, 11.2.1989, s. 34.

***** EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

"